

actual.consistent.practic

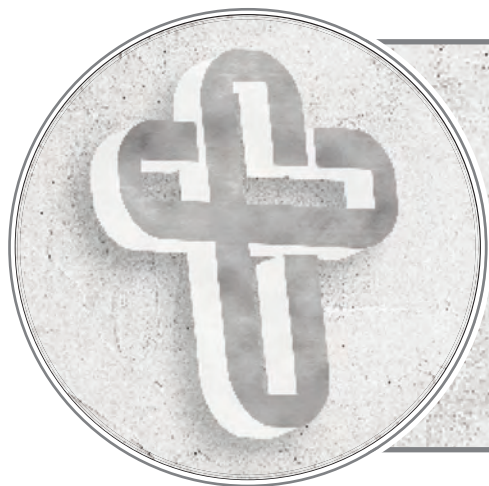
CONEXIUNI SALVATOARE

GHID PENTRU INSTRUCTORI

Puterea supremă

ianuarie – februarie – martie

CONEXIUNISALVATOARE

Fii așa cum ești!

Referința biblică: Matei 21:1-19,23-46; Marcu 11:1-21. 27-33; 12:1-12; Luca 19:29-48; 20:1-19; Ioan 12:12-19

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 63, 64, 65

Text-cheie: Luca 19:41,42

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Nimic nu era așa cum părea. O mulțime entuziastă îl sărbătorea pe Hristos ca Rege. Profeția se împlinea, iar oamenii, în sfârșit, păreau că-L acceptă pe Fiul lui Dumnezeu. Totuși, nu era chiar așa. Aceiași oameni care strigaseră „Osana!” aveau să strige „Răstignește-L!”, după doar câteva zile.

Preoții și fariseii, care s-ar fi zis că-i conduc pe oameni la Dumnezeu, au făcut tot posibilul să-i împiedice pe oameni să-L urmeze pe Hristos. Isus a continuat să le demaște pretențiile și falsa pietate. Așadar, erau hotărâți mai mult ca niciodată să scape de El.

Poporul lui Dumnezeu s-a dovedit a nu fi câtuși de puțin poporul Lui. Totul nu era altceva decât o fațadă. Timp de secole, israeliții au cântat, s-au rugat și L-au așteptat pe Mesia. Când Fiul lui Dumnezeu a venit, L-au respins. Nimic nu era așa cum părea.

Chiar și Isus a făcut câteva surprize. În mijlocul procesiunii grandioase închinat Lui, Isus a manifestat o mare durere, plângând pentru Ierusalim și pentru ipocrizia celor din jur. Deși a venit să binecuvânteze, ucenicii au fost martori cum Isus a blestemat smochinul care, asemenea lui Israel, nu era ceea ce părea. Lăsa impresia că are fructe, dar era sterp. Nimic nu era așa cum dădea impresia.

Acest studiu este despre frustrarea lui Isus generată de falsitate. El este adevărul, dar permanent era înconjurat de minciuni. În același timp, acest studiu constituie o avertizare pentru noi, să fim sinceri în relația cu Hristos. Dumnezeu caută oameni care sunt pe deplin consacrați Lui și care aduc roadele iubirii, ale ascultării și ale umilinței.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege relația dintre mila lui Dumnezeu și judecata Sa. *(nivelul rațional)*

- Vor simți atitudinea lui Dumnezeu față de păcat și consecințele lui. *(nivelul emoțional)*
- Vor evalua autenticitatea vieții lor spirituale. *(nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Sinceritatea spirituală
- Profețiile
- Păcatul și consecințele lui
- Judecata și mila

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi puteți dezbate răspunsurile date.

Formați perechi. Fiecare să-i pună partenerului o întrebare de genul: „Ce-ai prefera: să... sau să...?” (pentru exemple, vezi rubrica *Ce părere ai?*). Lăsați timp pentru discuții, după care reuniți grupa.

Discutați ultimul exemplu dat în ghidul pentru adolescenți. Întrebați-i dacă e de preferat să fii un răufăcător notoriu sau un răufăcător care vine la biserică și despre care oamenii din jur cred că este un sfânt. Care sunt avantajele celor două situații? Care sunt dezavantajele? Pe care dintre variante credeți că o preferă Dumnezeu? De ce?

Ilustrație

Reformulați:

În 1979, meteorologul din New York, Bob Harris, sau „Dr. Bob”, a avut de înfruntat propria furtună. Devenise

chiar celebru în zona New York-ului. Înainte de aceasta însă, cu multă vreme în urmă, contactase postul CBS și se prezentase ca fiind Dr. D. în Geofizică, absolvent al Universității Columbia. Adevărul era însă că studiasse matematica, fizica și geologia în trei colegii diferite, dar niciodată nu a ajuns să-și ia vreo diplomă. S-a hotărât, din senin, că vrea să se facă meteorolog. Așa că falsele lui studii universitare i-au deschis toate ușile. Nu după mult timp, „Dr. Bob” a început să lucreze ca meteorolog de studio la WCBS. Cariera lui a prins aripi și a ajuns să colaboreze cu alte posturi, făcând prognoze meteo chiar și pentru câteva programe naționale. Lucra de asemenea și pentru *New York Times*.

Nu avea decât 40 de ani când totul a început să se năruie. O scrisoare anonimă a sosit la postul de televiziune și i-a determinat pe superiorii lui să-i verifice datele din CV. Atunci au descoperit că Dr. Bob era un impostor. Postul de televiziune și revista *Times* l-au concediat. Povestea lui a ajuns la buletine de știri în toată țara, fiind umilit public. Bob Harris pretindea că este ceva ce nu era. Și-a pierdut locul de muncă. El consideră că greșeala lui a avut o legătură directă și cu divorțul care a urmat. E o greșeală pe care o va regreta pentru totdeauna.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Bob Harris nu a fost singurul care a pretins că e ceva ce nu era. În studiul acestei săptămâni apar o mulțime de oameni care lăsaus impresia că sunt într-un fel, dar erau, de fapt, altfel. În același timp, apare și reacția lui Isus la falsitatea poporului. A plâns. A blestemat (un smochin, bineînțeles). A ajuns chiar să răstoarne niște mese. De ce? Pentru că, dacă există un lucru care nu-l place lui Dumnezeu, atunci acest lucru este ipocrizia. Dumnezeu face apel la noi să fim onești.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dez-bate pasajul împreună:

- Încercuți oamenii și lucrurile care s-au dovedit a nu fi ceea ce păreau că sunt.
- Marcați cu o stea personajul cu care vă identificați cel mai mult.
- Aceiași oameni care, luna, au strigat laude la adresa Lui, vinerea au urlat să fie crucificat. Cum a fost posibil așa ceva?
- De ce S-a supărat Isus pe smochin?
- Credeți că Isus a exagerat prin reacția Lui? De ce da sau de ce nu?
- Isus a relatat o parabolă despre un om care avea doi fii și pe care i-a rugat să meargă să lucreze. Unul a zis că merge, dar nu s-a dus, celălalt a zis că nu se

duce, dar s-a dus. Care dintre cei doi a făcut voia tatălui? De ce? Ce ne învață acest pasaj despre Dumnezeu?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Matei 21:28-32,42-45; Isaia 1:16,17; 28:21; Osea 11:8; 13:9; 2 Timotei 3:1-5.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

Lucrarea pământeană a lui Isus se apropia de final. Fusesse caracterizată în mare parte de greutate și umilințe. Mergând spre Ierusalim în timpul ultimei Sale săptămâni de misiune, Isus a avut privilegiul să fie tratat regește. Oamenii au strigat: „Osana, fiul lui David!” Ucenicii tânjeau după acest fel de apreciere și recunoaștere. Părea, în sfârșit, că s-a ajuns acolo unde își doreau ei.

Dar mai mult decât să împlinească visurile ucenicilor, Isus împlinea cuvintele profețiilor. Zaharia 9:9 vorbea despre Mesia care va intra în Ierusalim călare pe un măgar. Acesta era obiceiul evreiesc de intrare a unui rege. Oamenii, sesizând ce se întâmplă, au început să strige cuvinte de onoare adresate doar Împăratului împăraților.

Mulțimea era formată în cea mai mare parte din oameni a căror viață fusese transformată de Isus. Cei care fuseseră vindecați de orbire conduceau procesiunea. Cei care nu putuseră să vorbească înainte să-i vindece Isus strigau acum cele mai sonore laude. Cei care fuseseră ologi și șchiopi țopăiau de bucurie. Lazăr, înviat din morți, conducea măgarul pe care Isus călărea. Această agitație i-a înfuriat la culme pe farisei. Când n-au mai putut suporta, au devenit și mai hotărâți cu privire la eliminarea lui Isus.

Când procesiunea a ajuns pe vârful dealului, Isus S-a oprit. Când a văzut Ierusalimul în toată splendoarea lui prețioasă, ceva a izbucnit în sufletul Lui. Nu era mândria sau bucuria pe care le simțea mulțimea. Isus era copleșit de o durere sufletească sfâșietoare. Privind spre Ierusalim, putea vedea distrugerea care îl aștepta din cauza refuzului de a renunța la căile lui rele. De asemenea, Isus vedea cum ar fi putut ajunge Ierusalimul dacă ar fi rămas credincios.

Israel avea doar o formă de sfințenie. Ducea la îndeplinire ritualuri și era adânc înrădăcinat în religie, dar era departe de Dumnezeu spre care arătau toate acestea. Dumnezeu manifestase multă îndurare, har și iubire. Acum își dădea singurul Fiu, dar Israel refuza să se schimbe.

Smochinul pe care Isus l-a găsit în drum spre Ierusalim era o bună ilustrare pentru Israel. La smochin, fructele cresc înaintea frunzelor, așa că, atunci când a văzut smochinul plin de frunze, Isus a presupus că e plin și de fructe. Deși părea roditor, era sterp ca toți ceilalți pomi. Fațada pe care o afișa Israel, aparența de sfințenie și în realitate lipsa de sfințenie sunt ceea ce îl înfurie pe Dumnezeu. „El declară că un păcătos pe față este mai

puțin vinovat decât cel care pretinde că-l slujește lui Dumnezeu, dar care nu aduce niciun rod spre slava lui Dumnezeu.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 584)

III. ÎNCHEIERE

Activitate

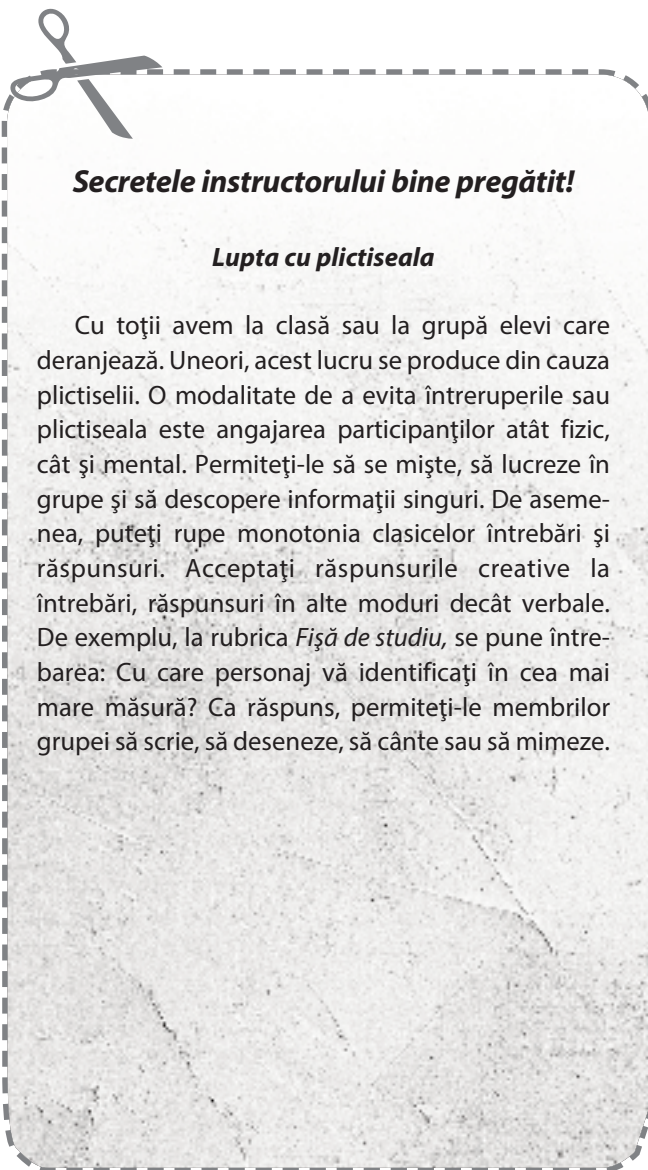
Dați-le membrilor grupei hârtie și obiecte de scris și rugați-i să deseneze un ceas mare, apoi să marcheze trei momente din zi când tind să nu fie sinceri în relația lor cu Isus. Formați grupe și cereți-le să discute această problemă, iar la final să se roage unii pentru alții, ca să fie sinceri în viața lor spirituală, chiar și atunci când sunt ispitiți să facă altfel.

Recapitulare

Reformulați:

Păcatul este o problemă gravă în ochii lui Dumnezeu și ar trebui să fie la fel de gravă și pentru noi. În mila Sa, Dumnezeu manifestă har, dar va veni o vreme când mila va ajunge la capăt și va începe judecata. În studiul de față, răbdarea lui Dumnezeu cu falsitatea a ajuns la final, în ceea ce-l privea pe Israel. Dumnezeu făcuse tot posibilul să-i arate lui Israel iubirea Sa, inclusiv privând cerul de prezența Fiului Său. Israel L-a respins pe Isus și libertatea pe care El a venit să i-o dea. Israel prefera să-l slujească lui Dumnezeu cu buzele, nu cu viața.

Isus a plâns cu amar, gândindu-Se la judecata cu care se va confrunta Israel. O, cât de mult îi iubea pe acei oameni! Hristos dorește ca și noi să ne schimbăm în interior și în exterior. Vrea să trăim pentru El, nu doar la sfârșitul fiecărei săptămâni, ci în fiecare zi. Nu vrea să ne conformăm doar de dragul părinților și profesorilor noștri. Vrea să fim transformați în ucenici care Îi slujesc din toată inima.

Secretele instructorului bine pregătit!

Lupta cu plictiseala

Cu toții avem la clasă sau la grupă elevi care deranjează. Uneori, acest lucru se produce din cauza plictiselii. O modalitate de a evita întreruperile sau plictiseala este angajarea participanților atât fizic, cât și mental. Permiteți-le să se miște, să lucreze în grupe și să descopere informații singuri. De asemenea, puteți rupe monotonia clasicelor întrebări și răspunsuri. Acceptați răspunsurile creative la întrebări, răspunsuri în alte moduri decât verbale. De exemplu, la rubrica *Fișă de studiu*, se pune întrebarea: Cu care personaj vă identificați în cea mai mare măsură? Ca răspuns, permiteți-le membrilor grupei să scrie, să deseneze, să cânte sau să mimeze.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

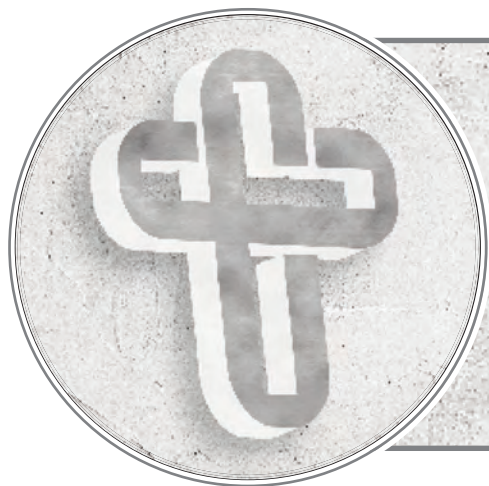
Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMĂRILE INSTRUCTORULUI

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitoarele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitoarele 63, 64 și 65 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Două fețe, o inimă

Referința biblică: Matei 22:15-46; 23; Marcu 12:13-44;
Luca 20:20-47; 21:1-4

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 66, 67
Text-cheie: Matei 22:37-40

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Când Isus S-a confruntat cu puternicii farisei și saducheii, aceștia au făcut tot posibilul să-L prindă în cursă ca să-L poată condamna la moarte. Totuși, Isus ducea un război nu numai cu iudeii, ci și unul pe plan spiritual. Discuțiile, menite să-L discrediteze, au fost consemnate pentru noi pentru a le putea citi după 2 000 de ani. Dumnezeu i-a inspirat pe scriitorii Bibliei să relateze aceste situații publice din patru unghiuri de vedere diferite, pentru că ele conțin ceva și pentru noi, cei de astăzi.

Principala acuzație pe care o avea Isus la adresa fariseilor era aceea a ipocriziei. Acești bărbați aparținând bogatei elite sociale și religioase erau priviți ca superiori de către oamenii de rând. Erau considerați atât un exemplu de viață pioasă, cât și soluția la toate întrebările posibile. Totuși, acești conducători religioși erau cât se poate de departe de a fi „exemple bune”! Una spuneau și alta făceau. Isus a tratat cu maximă seriozitate acest lucru.

Un alt aspect important pe care Isus îl scoate în evidență, însă într-un mod mai puțin direct, este bazarea pe Biblie. Fariseii încercau să folosească Scripturile pentru a-L forța să spună ceva condamnable. Totuși, argumentele lui Isus se bazau pe Scripturi. Toată înțelepciunea lui Isus avea la bază Scriptura. El a arătat spre profețiile inspirate referitoare la Mesia care avea să vină, demonstrând că întregul Cuvânt al lui Dumnezeu, transmis din generație în generație, era pe deplin demn de încredere. Și astăzi, putem fi siguri de același lucru.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege ce este ipocrizia și de ce Isus a tratat-o atât de aspru. (*nivelul rațional*)

- Vor simți atât temeinicia Scripturii, cât și corectitudinea de care dă dovadă Dumnezeu atunci când privește la inima omului, nu la slujirea doar cu vorba. (*nivelul emoțional*)
- Vor alege să-și examineze propriile motivații și să fie onești cu Dumnezeu și cu alții. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Conflictul și rezolvarea lor
- Spiritualitatea
- Ipocrizia

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Invitați grupa să se gândească la reguli și la atitudini care par să aibă dublu standard. De exemplu, sunt la școală anumiți elevi care par întotdeauna să scape mai des decât alții din încurcături? Sau, în unele case, băieților li se permit mai multe decât fetelor? Sau viceversa? Sau sunt unii care se laudă că fac acte de slujire, în timp ce alții nu spun nimic, dar fac mai mult decât aceștia?

Luați fiecare exemplu și discutați de ce respectivul comportament poate fi considerat ipocrit. Ce reacție au membrii grupei față de situațiile respective?

Ilustrație

Reformulați:

Norman „the Kid” McCoy era campion la box în anii 1800. Era cunoscut ca un adevărat artist de melodramă în ringul de box. Se prefăcea bolnav, extenuat sau complet ieșit din formă. Se „confesa” unui reprezentant al presei, implorându-l să nu spună nimănui despre condiția lui fizică precară, fiind perfect conștient că vestea se va răspândi ca focul în miriște. Apoi, după ce se prefăcea slăbit și nu în forma lui cea mai bună, exact atunci când părea că era pe punctul de a pierde, începea să depună un efort adevărat, câștigând meciul prin knockout. A câștigat bani buni din pariuri.

Expresia „un McCoy adevărat” (*real McCoy*, engl.) provine de la Kid McCoy. Oamenii se întrebau dacă i-a dus din nou în eroare sau dacă cel care lupta în ring era, într-adevăr, Kid McCoy. Ziarele au început să-l numească „adevăratul McCoy”.

În 1896, Kid McCoy era campion la categoria semigrea. Într-o ocazie, Kid lupta împotriva unui adversar surd care era foarte bine pregătit. Când Kid McCoy a descoperit handicapul adversarului, nu i-a luat mult până să profite de avantajul pe care îl avea. În mijlocul celei de-a treia rundă, Kid s-a oprit brusc din luptă, s-a dat un pas în spate și a arătat cu mânușa spre clopoțel, ca și când acesta ar fi sunat.

„Îți mulțumesc. Foarte frumos din partea ta,” a spus adversarul, care oricum nu putea auzi clopoțelul. Dar când acesta s-a întors, Kid l-a pus la pământ cu o lovitură, câștigând meciul.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Rădem atunci când auzim poante despre persoane prefăcute care sunt demascate, însă prefăcătorii sau ipocrizia nu este deloc de râs. Isus a luat-o foarte în serios. Această trăsătură făcea parte din viața oamenilor acum 2.000 de ani la fel de mult ca în prezent. Vedem ipocrizie la politicieni și conducători, dar n-ar trebui să ne grăbim să arătăm cu degetul. Și noi putem fi ipocriți, chiar neintenționat, sau dimpotrivă, intenționat. Din fericire, această problemă nu e prea mare pentru Dumnezeu.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Pe cine critică Isus pentru ipocrizie?
- Ce i-a avertizat Isus pe oameni că trebuie să evite?
- Care era sursa înțelepciunii lui Isus? Ce ne spune acest lucru despre integritatea și temeinicia Bibliei?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Marcu 7:1,20; Zaharia 7; Isaia 58:1-9.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

Fariseii erau conducători religioși în Iudeea. Ei erau nu doar cei mai educați, dar și cei mai puternici din punct de vedere social. Oamenii cereau să le spună cum să fie după voia lui Dumnezeu și cum să-și trăiască viața în mod coresponsuzător. Acești conducători aveau o mare responsabilitate față de poporul lui Dumnezeu; totuși, mulți dintre ei abuzau de puterea pe care o dețineau.

Fariseii îi convinseseră pe oameni că trebuie să dea bani pentru cauze sacre, pe care tot ei îi foloseau în scopuri proprii. Au hotărât anumite tradiții, pe care le priveau ca cerințe din partea lui Dumnezeu, obligând poporul să se supună acestor legi făcute de om. Se rugau cu voce tare, în plină stradă, atrăgând atenția asupra propriilor persoane și încercând să pară mai pioși decât alții. Fariseii declarau, de asemenea, că oamenii care sunt săraci sunt săraci fiindcă Dumnezeu i-a pedepsit pentru păcatele lor. Dacă ceva rău i se întâmpla cuiva, ei nu se simțeau obligați să ajute acea persoană, pentru că ar fi fost ceva „rău” să te pui în calea pedepsei pe care Dumnezeu i-o atribuia celui în cauză. Între timp, ei acumulasero tot mai mulți bani și influență.

Saduceii erau gruparea rivală de învățați. Aceștia studiau la fel de fervent ca și fariseii, însă aveau viziuni teologice diferite. Saduceii nu credeau în înviere. Ei considerau că viața omului pe pământ este singura viață. Când a luat în discuție căsătoria în ceruri, Isus a avut în vedere această concepție. Astfel, saduceii foloseau exemplul celor șapte frați căsătoriți cu aceeași femeie pentru a argumenta că învierea era ceva absurd, din moment ce, dacă ar fi înviat toți frații, care dintre ei ar fi fost soțul de drept al femeii? Isus a subliniat faptul că Dumnezeu este mai puternic decât tradițiile lor.

În Iudeea antică, femeile erau date în căsătorie. Niciun partener de căsătorie nu avea ceva de spus în această privință, ci familiile decideau în locul lor. Familia mirelui îi plătea o dotă familiei miresei, iar aceasta mergea să locuiască cu ei. În multe căsnicii, nu exista niciun pic de iubire. Căsătoria care producea copii era considerată o căsnicie reușită. Femeile nu aveau altă variantă decât să se recăsătorească după decesul soțului, deoarece era nevoie ca cineva să aibă grijă de ele. Valoarea unei femei era strict legată de capacitatea de a procrea. Această situație era foarte departe de căsătoria perfectă creată de Dumnezeu în Grădina Eden.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Ipocrizia începe în inimă. Întocmiți o listă cu cinci situații în care este foarte tentant de adoptat o atitudine sau o acțiune ipocrită. Ce au în comun aceste situații? Întocmiți încă o listă, cu cinci modalități prin care putem să tratăm ipocrizia înainte de a se manifesta în faptele noastre. După ce întocmiți listele cu toată grupa, discutați despre puterea lui Dumnezeu de a ne ajuta să atingem acest obiectiv.

Recapitulare

Reformulați:

Isus a luat în discuție problema ipocriziei fariseilor. El era preocupat de abuzurile suportate de oamenii simpli. Isus nu numai că i-a confruntat pe farisei în această chestiune, dar a apelat la Scripturi pentru argumente. El a arătat care este adevărul, chiar și adevărul greșit înțeles de farisei din Cuvântul lui Dumnezeu. Ne putem baza pe Cuvântul lui Dumnezeu la fel de mult ca Isus.

Ipocrizia apare în multe situații de-a lungul vieții. Există ocazii, așa cum a arătat Isus în cadrul dezbaterii cu fariseii, în care responsabilitatea creștinului este aceea de a trece de partea binelui și a oamenilor care nu sunt tratați în mod corect. Așa cum a demonstrat Isus, violența nu este niciodată o variantă, indiferent cât de frustrați, furioși sau îndreptății am fi.

Secretele instructorului bine pregătit!

Încurajarea participării

Când un elev sau un membru al grupei face o remarcă, cereți părerea celorlalți participanți. Mulți nu se simt în largul lor să răspundă la întrebări directe adresate de profesor sau instructor, ci le e mai ușor să-i răspundă cuiva de aceeași vârstă. Căutați indicii ale faptului că unul dintre participanți vrea să contribuie: contactul vizual direct, limbajul gestual, ridicarea unui deget etc. Dați-i apoi ocazia să vorbească, fără să-l puneți într-o situație delicată, spunând, de exemplu: „Ai vrut să spui ceva?” sau „Ce părere ai?”

Cereți părerea acelor elevi care s-ar putea să aibă cunoștință în mod special de subiectul în discuție. Elevii sunt mult mai deschiși să participe atunci când știu că dețin informații utile, pe care nu le poate oferi sau contesta nimeni.

(sursă: www.mcmaster.ca/cil/resources/teaching_tips/tip5.htm)

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMNĂRILE INSTRCTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 66 și 67 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Astăzi, pregătiri pentru mâine

Referința biblică: Ioan 12:20-43; Matei 24; Marcu 13;
Luca 21:5-38

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 68, 69
Text-cheie: Matei 24:42-44

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

David Marshall face următoarea observație: „A vorbi în limbajul apocalipsei înseamnă a rosti speranța într-o lume lipsită de speranță. Niciun iad conceput de imaginația umană nu poate întrece în grozăvie lumea noastră bolnavă, poluată, dacă ar continua să existe la infinit. Ecologiștii spun că lucrurile nu mai pot continua așa. Biblia spune că lucrurile nu mai pot continua așa. Dar apocalipsa ecologistului este o catastrofă care va arunca întreaga rasă umană într-o uitare eternă. Apocalipsa Bibliei este o întâlnire cu Isus.”

Acest studiu se axează pe apocalipsa. O direcție firească spre care se poate îndrepta discuția ar fi „semnele” care anunță revenirea în curând a lui Isus. Vă puteți referi la ecologie (încălzirea globală, poluarea etc.), la economie (criza bancară, criza bursieră etc.) și la climatul politic nesigur pretutindeni în lume, la războaie și potențiale războaie, la dezastrele naturale și orice alte semne care ar putea indica producerea celei de a Doua Veniri în timpul vieții noastre. Totuși, abordând acest unghi de vedere, nu uitați că „apocalipsa Bibliei este o întâlnire cu Isus”.

Această „întâlnire cu Isus” vă poate duce în Ioan 12:20-43, pentru un studiu despre grecii care îi spun lui Filip: „Vrem să-L vedem pe Isus.” Capitolul 68 din *Hristos, Lumina lumii* conține multe idei despre misiune, prejudecăți și judecarea celor care sunt în afara credinței noastre.

Sau puteți adopta planul oferit de prezentul ghid, explorând ideea de apocalipsă. Accentul pe care îl dați în abordarea acestui subiect este de o importanță covârșitoare. Desigur, ați putea folosi tehnici de intimidare și să îi speriați pe copii cu imagini terifiante despre vremea de încercare și semnul fiarei. Îi puteți face să se simtă rușinați și nepregătiți pentru judecată. Totuși o abordare mai bună

ar fi aceea de a accentua faptul că elementul principal în zilele din urmă este faptul de a-l rămâne credincioși lui Isus. A trăi în prezența lui Isus – iată invitația Apocalipsei. Atâta vreme cât suntem „în Hristos”, nu avem de ce să ne temem.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor lua contact cu doctrina despre a Doua Venire. (*nivelul rațional*)
- Vor fi puși în situația de a analiza evenimentele mondiale prin prisma promisiunii lui Isus: „Eu vin curând!”
- Vor primi invitația de a trăi în Hristos până când El va reveni. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Isus și sfârșitul timpului
- A doua venire a lui Isus – punct fundamental de doctrină # 25
- Problemele mondiale
- Prejudecățile
- Misiunea și misionarismul

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Organizați un „imnifest”, cântând împreună cât mai multe imnuri despre a Doua Venire. Discutați câteva elemente importante din istoria adventiștilor și speranța lor în a Doua Venire, care le leagă inimile într-o comunitate. Explicați faptul că un „adventist” este cel care crede în a doua venire a lui Isus.

Ilustrație

Reformulați:

Cercul pe internet o povestire despre un câine ciobănesc german pe nume Bear. Într-o zi, acest câine de pază avea grijă de casa stăpânilor, când, pe un geam de la al doilea etaj, a intrat un hoț. Bear s-a repezit ca un buldozer.

Hoțul a sărit pe un dulap, tremurând, dar fiind mulțumit că încă inima îi bătea. Dar ce era de făcut? De scăpat, nu putea scăpa. Nu putea să stea liniștit, de teamă că monstruosul câine îl va ataca. Trebuia să stea acolo, până când atenția câinelui avea să fie atrasă în altă parte.

Dar Bear avea alte planuri. Stăpânul lui, Dave, dresa câini pentru o companie de securitate. Dresat să folosească violența la minim, el a așteptat cu răbdare.

Hoțul aștepta să vină stăpânii acasă și să-și cheme câinele. Și-a imaginat că atunci va putea sări într-un loc unde să fie mai în siguranță. S-a uitat la ceasul lui (mă rog, al altcuiva). Era vineri, ora 2 după-amiază.

A așteptat... și a așteptat... și iar a așteptat.

Luni după-amiază, stăpânii lui Bear s-au întors din excursia de peste weekend. În casă, l-au găsit pe Bear de pază, iar pe hoț, lângă propria lui mizerie, pe dulap. Timp de trei zile, n-a dormit, n-a mâncat, n-a băut nimic. „Ajutor!” a implorat el.

Când Dave s-a apropiat suficient de mult cât să aibă situația sub control, Bear a țâșnit pe ușă, fix spre copacul lui preferat. Casa era impecabilă. A lipăit repede niște apă din castron, a ronțăit ceva mâncare uscată, apoi s-a întors rapid la datorie.

Hoțul își începuse coborârea, dar când l-a văzut pe Bear... s-a suit înapoi și a stat acolo smiorcăindu-se, până la sosirea poliției. Polițiștii au rămas uimiți de „primirea” făcută de Bear. Hoțul este acum în închisoare, mâncând mâncare cu gust de hrană pentru câini.

Bear a fost recompensat cu o costiță proaspătă, calitatea întâia, și cu o porție suplimentară de dulciuri. Oricât de gustoasă a fost recompensa lui, cred că Bear nu a stat de veghe doar pentru răsplată, ci pentru că își iubea stăpânul.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Și nouă ni se spune în Scriptură să veghem pentru iubitul nostru Stăpân, Isus, care va veni în curând. În Matei

24 sunt enumerate semnele care ne arată apropierea venirii Sale.

Întrebări:

- Care este diferența dintre a aștepta și a veghea?
- Ce înseamnă pentru voi să așteptați în mod activ venirea lui Isus, în comparație cu așteptarea pasivă?
- Care sunt semnele vizibile astăzi ale revenirii iminente a lui Isus?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele activități pentru a debata pasajul împreună.

Formați trei echipe și dați-le câte unul dintre fragmentele următoare și cerințele corespunzătoare. După 15 minute, fiecare echipă să-și prezinte proiectul în fața întregii grupe.

Citiți **Ioan 12:20-43** – Provocați această primă echipă să creeze un seminar intitulat: „Am vrea să-L vedem pe Isus!”, pornind de la cererea grecilor și continuând cu sugestiile practice și personale cu privire la cum îl putem vedea pe Isus în viața de zi cu zi.

Citiți **Matei 24** – Această a doua echipă să întocmească o listă cu semnele revenirii lui Isus, cu privire la care El ne-a avertizat. Apoi să producă un documentar (puneți-le la dispoziție o cameră și un televizor, pentru a putea fi vizionat) care să facă legătura dintre profețiile lui Isus și lumea noastră de astăzi.

Citiți **Luca 21:5-38** – Această echipă să iasă din sală și să ia scurte interviuri, punând întrebarea: „Când vă gândiți la a doua venire a lui Isus Hristos, ce așteptați cel mai mult să se întâmple? De ce?”

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat:

Conjunctura: Isus a rostit această învățătură pe Muntele Măslinilor – exact locul unde profetizase Zaharia că va sta Mesia când va veni să-și întemeieze împărăția (vezi Zaharia 14:4). Acesta era locul ideal ca ucenicii să-L întrebe pe Isus când va veni în putere și slavă. Isus a vorbit despre niște evenimente care aveau să se producă înainte de revenirea Sa, dar a accentuat faptul că ucenicii trebuie să se concentreze mai puțin pe data venirii Lui și mai mult pe faptul de a pune în practică în mod corespunzător voința Sa. Astfel, indiferent de momentul celei de a Doua Veniri, ei să fie gata.

Profeții împlinite: Isus a profetizat că „soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate” (Matei 24:29). Adventiștii de ziua a șaptea susțin că următoarele evenimente istorice corespund cu această profeție:

Soarele – Soarele s-a întunecat pe data de 19 mai 1780, zi cunoscută ca „ziua neagră” sau „ziua întunecată”.

Luna – În noaptea de 19 mai 1780, luna a arătat de parcă cineva ar fi acoperit-o cu un sac imens – ca și când soarele ar fi fost acoperit cu un văl în acea zi.

Această zi întunecată a fost descrisă de către un căpitan de vas aflat pe mare, într-o scrisoare către *The Independent Chronicle* (Boston, 15 iunie 1780), ca fiind „cel mai întunecat nor” pe care l-a văzut vreodată. În jurul orei 11, a căzut o ploaie mărunță, iar cerul s-a întunecat și mai mult. Între ora 13 și 14, a fost nevoit să aprindă o lumânare mare, pentru a putea vedea la cârmă vasului.

În Conway, Massachusetts, s-a luat masa la lumina lumânărilor, iar fermierii au trebuit să-și înceteze lucrul la câmp, deoarece era prea întuneric. În Fishkill, New York, multe prăvălii au fost închise, tot din cauza întunericii.

Stelele – Pe data de 13 noiembrie 1833, s-a produs cea mai extinsă ploaie de meteori din istorie. Precizarea lui Isus cu privire la căderea de stele a fost descrisă în *American Journal of Science and Arts*: „Dimineața zilei de 13 noiembrie 1833 a fost memorabilă datorită manifestării unui fenomen numit stele căzătoare, care probabil că a fost mai extins și mai impresionant decât orice alt fenomen similar în istoria consemnată. Probabil că în această țară nu s-a mai produs niciun fenomen celestial de la întemeierea ei, fiind văzut cu mare admirație și încântare, de către o categorie de spectatori, și cu multă uimire și teamă, de alta.”

De ce întârzierea? O activitate potrivită ar fi să vedeți dacă membrii grupei pot găsi următoarele motive pentru întârzierea lui Isus (și altele care nu sunt menționate), așa cum apar în scrierile lui Ellen White. Iată câteva dintre

Secretele instructorului bine pregătit!

Stimularea curiozității sfinte

Ca ființe umane, suntem din fire curioși. Ca instructor sau profesor, este important să recunoașteți și să stimulați curiozitatea elevilor pe care îi aveți. Dat fiind subiectul celei de a Doua Veniri, al viitorului, al cerului și așa mai departe, acest studiu valorifică de la sine curiozitățile și întrebările pe care le au participanții. Albert Einstein a spus odată: „Important este să nu te oprești niciodată din întrebat... Nu pierde niciodată o curiozitate sfântă.” Înainte de a preda această lecție, întrebați-vă: „Cum pot stimula această «curiozitate sfântă» a copiilor?”

explicațiile pe care ea le dă pentru întârzierea venirii Sale:

- (1) păcatul trebuie să-și urmeze cursul, astfel încât să ne închinăm lui Dumnezeu din dragoste, nu din teamă;
- (2) eșecul nostru de a proclama mesajul celui de-al treilea înger din Apocalipsa;
- (3) reforma Sabatului încă nu a fost dusă la bun sfârșit;

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

(4) din cauza egoismului nostru;

(5) astfel ca oameni cât mai mulți să nu moară de moartea veșnică.

La final, întrebați-i pe membrii grupei care cred ei, personal, că este motivul întârzierii lui Isus.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Data fiind frecvența cu care apar semnele venirii lui Isus, un grup de tineri din Sunnyside au organizat o întâlnire cu pastorul lor. Voiau să afle mai multe despre a Doua Venire. Să ne imaginăm că voi sunteți pastorul. Cum ați răspunde la următoarele întrebări:

- Trăim noi în timpul zilelor din urmă?
- De ce există atât de multe opinii derutante privitoare la revenirea lui Hristos?
- Din moment de revenirea lui Isus este atât de aproape, ar trebui să ne mai terminăm școala?
- Ce impact a avut asupra vieții dumneavoastră credința în a Doua Venire?

Recapitulare

Concluzionați, punând două întrebări:

Ce ni s-a spus?

Apostolul Petru descrie un semn al revenirii lui Isus. El vorbește despre o lume „trăind în depravare, în poftă, în

beții, în petreceri, în orgii și în idolatrii dezgustătoare” (1 Petru 4:3). Apoi, tot el trage concluzia: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape” (vers. 7).

Dar Petru nu se oprește aici, ci continuă să sugereze lucruri specifice pe care ar trebui să le facem pentru a fi gata: „Fiți deci cu mintea limpede și disciplinați-vă în vederea rugăciunii! Înainte de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate! Fiți ospitalieri unii cu alții, fără să murmurați! Ca niște buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare să slujească pe alții potrivit cu darul pe care l-a primit! Dacă cineva vorbește, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu! Dacă cineva slujește, să slujească după puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu să fie slăvit în toate, prin Isus Hristos, a Căruia este slava și puterea, în vecii vecilor! Amin.” (1 Petru 4:7-11)

Noi ce vom face?

Pentru că sfârșitul este aproape, observați lucrurile pe care Petru spune că ar trebui să le facem astăzi:

- să ne rugăm (vers. 7)
- să manifestăm iubire profundă unii față de alții (vers. 8)
- să împărțim cu cei în nevoie bunurile pe care le avem (vers. 9)
- să-i ajutăm pe alții (vers. 10)
- să ne folosim calitățile speciale pentru a-L slăvi pe Dumnezeu (vers. 11)

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 68 și 69 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Auto-servire sau de-servire

Referința biblică: Matei 25:31-46; Luca 22:7-18;
24; Ioan 13:1-17

Comentariu: Hristos, Lumina lumii, capitolele 70, 71
Text-cheie: Matei 25:40

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Slujirea este deseori văzută ca o datorie neplăcută, o obligație sau o pedeapsă. Totuși, Isus i-a învățat pe oameni că slujirea ar trebui să fie modul de viață al creștinului. În același timp, slujirea nu este un concept teologic; este ceva ce Duhul Sfânt îi șoptește fiecărui om, credincios sau necredincios. Ellen White ne spune că vor exista mulți oameni care nu au deschis niciodată o Biblie sau nu l-au cunoscut pe Dumnezeu, dar care și-au urmat conștiința și i-au ajutat pe cei din jurul lor.

Isus i-a învățat pe ucenici despre slujire prin intermediul unui exemplu practic. Când niciun slujitor nu era prezent să le spele picioarele, iar ucenicii erau prea animați de simțul competiției pentru a se înjosi și a face acest act, Isus Hristos Însuși a făcut gestul de slujire – spălându-le picioarele murdare și prăfuite. Isus le arăta importanța slujirii. De asemenea, le arăta că viziunea lor asupra statutului și importanței sociale nu avea nicio relevanță în împărăția Sa.

Tot Isus a rostit și parabola oilor și a caprelor. Cei care intră în Împărăția Sa și sunt mântuiți sunt cei care hrănesc, îmbracă și îi mângâie „pe cei mai neînsemnați”. Slujirea nu presupune doar strângere de fonduri pentru cauze nobile, ci cere ca tu, personal, să-ți murdărești mâinile cu cei care sunt neacceptați social, murdari, săraci, neglijați sau respinși. Starea sufletului nostru nu este indicată de slujirea doar cu buzele sau de declarațiile teologice, ci de faptele noastre. Cum ne purtăm cu cei mai vulnerabili din jurul nostru? Când am văzut suferință, am încercat să o alinăm?

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că slujirea este un mod de viață, nu o experiență singulară. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că sunt responsabili față de oamenii vulnerabili din jurul lor. (*nivelul emoțional*)
- Vor alege să asculte de Duhul Sfânt și să caute ocazii de a sluji. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Slujirea
- Conducerea
- Compașiunea

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi puteți dezbate răspunsurile date.

Rugați-i pe cei prezenți să întocmească o listă cu talentele lor (ex: cântat, desenat, matematică, sport etc.) apoi să-și compare listele, sugerându-și modalități de a-i ajuta pe cei din jur atât acum, cât și pe viitor.

De exemplu, un talent la fizică și științe s-ar putea transforma într-o carieră de medic, într-o zi, și ajutorarea celor bolnavi. Dar ce poți face cu aptitudini la fizică și științe pentru a veni în ajutorul oamenilor în prezent?

Ilustrație

Reformulați:

În timpul Revoluției Americane, un mic grup de soldați lucrau pentru a repara un zid de apărare. Munca era grea, spatele îi dureau, dar superiorul continua să le dea ordine, stând la câțiva metri depărtare, cu brațele încrucișate pe piept. Nu era un lucru prea greu de făcut, însă era mai mult decât puteau face repede câțiva oameni. Superiorul devenea din ce în ce mai nemulțumit, strigând la ei să se grăbească și să pună osu' la treabă.

Călărind singur, în haine civile, un bărbat s-a oprit să privească. A mers până la militarul care stătea pe margine și l-a privit în tăcere pentru câteva minute.

– De ce nu-i ajuți?

– Domnule, eu sunt caporal, i-a răspuns repede superiorul, iritat că a fost întrerupt din munca lui de supervizare.

Bărbatul a dat din umeri, a descălecat și s-a dus să-i ajute pe soldați. A lucrat cu ei, murdărindu-și hainele de noroi și încovoiindu-și spatele alături de ei. După multă muncă, treaba a fost terminată. Bărbatul s-a spălat pe față și pe mâini și a urcat din nou pe cal.

– Domnule caporal, data viitoare când ai o treabă ca asta și nu sunt suficienți oameni să o facă, adresează-te superiorului tău și o să vin din nou să dau o mână de ajutor.

Bărbatul nu era nimeni altul decât George Washington.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

A sluji nu este ceva umilitor. Nu este un lucru rezervat doar celor mai de jos membri ai societății. Slujirea este responsabilitatea pe care o avem toți unii față de alții. George Washington a văzut că ajutorul practic dat oamenilor lui le era mai de folos decât faptul de a-i comanda. Ajutându-i, slujind cot la cot cu ei, i-a încurajat mai mult decât ar fi făcut-o printr-un *speech* sau vorbe memorabile. De asemenea, i-a arătat caporalului ce înseamnă, de fapt, să conduci. Adevărata conducere nu e o treabă „de birou”.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezvolta pasajul împreună:

- La ce fel de acte de slujire se referă Isus în aceste pasaje?
- Dacă ar fi slujbe plătite, în ce ordine ai pune aceste ocazii de slujire?
- Ar fi niște locuri de muncă foarte respectate, pentru elite?

- Ce încerca Isus să explice cu privire la slujirea altora?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Marcu 9:33-37; 14:1-11; Matei 15:32.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

E important să ne amintim că în societatea din vechea Iudee clasele sociale erau foarte bine delimitate. Oamenii se nașteau cu un anumit statut social și erau foarte puține lucruri pe care le puteau face pentru a și-l schimba. Dacă erai bărbat, învățați să faci ce făcea tatăl tău, iar dacă erai femeie, învățați să ai grijă de casă. Dacă părinții tăi erau bogați și respectați, și tu puteai fi bogat și respectat. Dacă părinții tăi erau săraci sau aveau o reputație proastă, și tu moșteneai sărăcia lor și valoarea infimă pe care o reprezentau în ochii semenilor. Foarte greu se putea cineva căsători în afara clasei din care făcea parte, din moment ce căsătoriile erau aranjate între familii, care erau în principal preocupate de proprietăți, bogăție și legături de afaceri. Atracția personală nu se lua în calcul când era vorba de căsătorie. Dacă erai sărac, aveai să fii sărac pentru totdeauna. Dacă erai slujitor, nu aveai speranță să ajungi altceva. Te căsătoreai cu un slujitor, iar copiii tăi aveau să fie slujitori.

În societate, servitorii făceau treburile de jos. Aveau de-a face cu mizeria și resturile. Ei spălau picioarele mirositoare ale celor ce le erau superiori, folosind un vas cu apă și propriile mâini pentru a îndepărta praful și mizeria. Nimeni nu voia să ia locul unui servitor. Era de neconceput. Membrii *respectați* ai societății se comportau ca persoane respectate de societate. Căutau compania doar a celor de un rang cu ei și încercau întotdeauna să-i impresioneze pe cei care le erau superiori. Nimeni nu voia să fie confundat cu cineva dintr-o clasă inferioară. Era o insultă. Era o înjosire.

De aceea învățătura lui Isus era atât de radicală. Isus învăța că statificarea socială nu contează. În ochii lui Dumnezeu, suntem cu toții egali. Isus învăța că slujirea este cel mai important aspect al vieții. Această idee a întors complet pe dos întreaga paradigmă socială. Isus le-a spus oamenilor simpli că erau valoroși în afara structurii sociale. Oamenii aveau să facă parte din împărăția Sa pe baza capacității de a-și sluji unii altora, nu pe baza nașterii sau a înrudirii. Conform învățăturii lui Isus, familia din care faci parte, pătura socială căreia îi aparții și bogăția pe care o ai nu contează în ochii lui Dumnezeu. De fapt, conform unor cercetători, Isus și-a ales discipolii dintre cei picați la școlile profesilor. A ales pescari, care nu aspiraseră să intre în sistemul școlar, ci trebuiau să preia ocupația taților lor.

Isus i-a condamnat pe bogații îngâmfăți pentru ipocrizia lor și abuzul la adresa săracilor. Isus era, într-adevăr, un radical.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Rugați fiecare membru al grupeii să întocmească o listă cu cinci oameni pe care îi întâlnește în mod obișnuit într-o săptămână și cărora le-ar putea da o mână de ajutor. Exemple ar putea fi: părinți, frați, bunici, prieteni, profesori, străini, șoferi de autobuz, colegi de serviciu, colegi de școală etc. Listele să fie cât se poate de detaliate. Apoi, în dreptul fiecărui nume, membrii grupeii să precizeze ce ajutor ar putea da. Încurajați-i să-și aleagă cel puțin o persoană din listă, cu care să intre în legătură și pe care să o ajute într-un fel oarecare. Săptămâna următoare, rugați-i să povestească experiențele.

Recapitulare

Reformulați:

Isus a predicat faptul că o viață de slujire este cheia intrării în împărăția Sa. Cunoașterea teologiei sau răsfoirea Bibliei nu ne vor mântui. E ușor să intri într-o rutină și să crezi că ești OK cu Dumnezeu, pentru că familia ta merge la biserică sau pentru că citești Biblia din când în când. E nevoie de mai mult decât atât. Trebuie să ascultăm glasul Duhului Sfânt. Aceasta este o parte a dezvoltării relației personale cu Dumnezeu. Slujirea ne ajută să privim lumea din perspectiva lui Dumnezeu. Cel mai valoros lucru pentru Dumnezeu nu sunt gadgeturile sau urcarea în ierarhie. Când le acordăm lucrurilor prioritatea corectă, îl înțelegem mai bine pe Dumnezeu.

Secretele instructorului bine pregătit!

Reacții la tăcere

Faptul de a sta în fața unei clase pline de elevi care tac și nu au nicio reacție poate fi o experiență chinuitoare pentru orice profesor. Cum puteți obține răspunsuri mai lungi, mai profunde și mai dese din partea elevilor? După ce vă dau un răspuns inițial, încercați aceste sugestii:

1. Mențineți o tăcere intenționată.
2. Faceți o afirmație declarativă.
3. Faceți o afirmație care îndeamnă la reflecție, dând un sens celor spuse de elevi.
4. Manifestați-vă uimirea la răspunsul primit.
5. Încurajați notarea în scris a celor afirmate.
6. Încurajați alți participanți să comenteze.
7. Dați-le timp să se gândească după ce li se pun întrebări.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

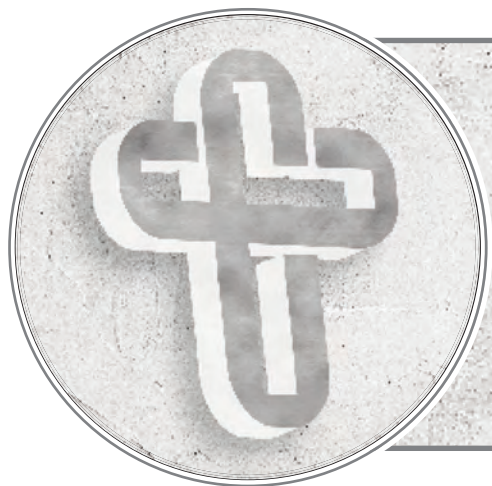
- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Factorul Iuda

Referința biblică: Matei 26:20-29; Marcu 14:17-25;
Luca 22:14-23; Ioan 13:18-38; 14-17

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii, capitolele 72, 73*

Text-cheie: Ioan 13:33,34

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Studiul de față prezintă jertfa lui Isus și darul mântuirii. Vom descoperi că, pentru a ne preda cu adevărat lui Dumnezeu, trebuie să fim umili, așa cum a fost Isus. Învățăm că, la Cina Domnului, El a instituit tradiția rememorării Lui și a sacrificiului Său. Pentru a accepta pe deplin moartea Sa, trebuie să ne predăm viața în fața voinței Sale, umblând în umilință conform acestei voințe. Iuda nu s-a predat pe deplin. El iubea banii și era mândru. L-a trădat pe Isus chiar dacă Isus l-a iubit. Isus l-ar fi salvat, dacă el s-ar fi predat pe deplin. Dar Iuda a ales calea lăcomiei, nu pe cea a salvării. Iuda nu a putut să se plece în fața unui Mesia umil. El voia un războinic, un luptător.

Când luăm parte la Cina Domnului, ar trebui să căutăm să fim în relație bună cu Dumnezeu. În Iacov 4:6 se spune: „Dumnezeu este împotriva celor mândri, dar celor smeriți El le dă har.” Ca instructor, explicați-le membrilor grupei ce este umilința – conștiința propriei slăbiciuni și nevoi după harul lui Dumnezeu în viața noastră. O persoană umilă este cea care este dispusă să învețe de la alții, conștientă că mai are încă de învățat.

Scopul acestui studiu este acela de a le arăta adolescenților greșelile făcute de Iuda și faptul că putem învăța din acele greșeli, încercând să le evităm. Ajutați grupa să înțeleagă că nevoia de har în viața noastră ar trebui să ne facă umili înaintea lui Dumnezeu și a altora.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege importanța umilinței și a jertfei făcute de Dumnezeu pentru ca să putem obține salvarea. (*nivelul rațional*)

- Vor simți nevoia de a se preda total lui Dumnezeu. (*nivelul emoțional*)
- Se vor supune total voinței lui Dumnezeu în viața lor. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Umilința/modestia
- Mântuirea/salvarea
- Evanghelia

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi puteți dezbate răspunsurile date.

Formați echipe și rugați-le să întocmească o listă cu 10 lucruri care cred că îi pot aduce pe oameni la Hristos. După câteva minute, fiecare echipă să-și citească lista, care va fi apoi luată în discuție de întreaga grupă.

Ilustrație

Reformulați:

Plutarh povestește că, odată, Cezar a traversat Alpii și, împreună cu oamenii lui, a dat peste un sat mic și izolat care abia dacă era locuit. Părea un loc morbid și mizerabil. În timp ce prietenii lui râdeau, spunând: „Fără îndoială că și aici se găsesc oameni care dau din coate să obțină un loc

mai bun și sunt lupte pentru primul loc și rivalități printre oamenii mai mari,” Cezar le-a răspuns foarte serios: „Cât despre mine, aș prefera să fiu primul aici decât al doilea la Roma.”

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Această luptă pentru supremație și putere nu a început cu Cezar. A început în inima lui Lucifer, cea mai frumoasă dintre toate ființele create de Dumnezeu. Chiar și ucenicii lui Isus au avut de dus această luptă.

În Marcu 9:35 se spune: „Isus S-a așezat, i-a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: «Dacă vrea cineva să fie primul, trebuie să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor.»”

Această luptă se poate observa și în societatea noastră de astăzi. E ușor să uiți de harul lui Dumnezeu. E ușor să fii prins într-o lume care este foarte departe de împărăția lui Dumnezeu. E ușor să uiți că suntem chemați să fim conducători care slujesc. Faptul de a ne aduce aminte de jertfa lui Hristos ne ajută să ne umilim și să ne predăm pe deplin lui Isus. Acesta poate fi un lucru dificil, din multe motive (mândrie, iubire de lume, dorința de a face numai ce dorești tu etc.). În timp ce Sfânta Cină ne reamintește de moartea și jertfa lui Isus pentru păcatele noastre, povestea de viață a lui Iuda ne amintește unde poate conduce îndepărtarea de Hristos. La urma urmei, cine vrea să sfârșească asemenea lui Iuda?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Ce a vrut Isus să spună prin cuvintele adresate ucenicilor: „Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței până în ziua aceea, când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu” (Matei 26:29)?
- Ce credeți că l-a făcut pe Iuda să-L trădeze pe Învățător? Sau a fost Isus cu adevărat Învățătorul lui? În ce mod ilustra el o inimă lacomă?
- La ce crezi că Se gândea Isus, știind că va mânca alături de cineva care, în curând, avea să-L trădeze?
- Ce l-a împiedicat pe Iuda să l se predea pe deplin lui Isus?
- Ce este umilința? Există și umilință contrafăcută? Explică.
- Există lucruri care ne pot împiedica să manifestăm umilință și smerenie în viața noastră? Dacă da, care sunt acestea? Diferă situația de la persoană la persoană? Explicați.

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Psalmii 147:6; Proverbele 22:4; Galateni 6:14.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat:

Istoria Paștelui

Când a mâncat împreună cu ucenicii în camera de sus, Isus sărbătorea împreună cu ei Paștele – unul dintre cele mai vechi festivaluri evreiești, unul dintre cele mai celebrate și astăzi, pretutindeni în lume de către toți evreii. Acolo unde trăiesc evrei va avea loc, primăvara, această sărbătoare.

Originile acestei ceremonii sacre se găsesc în cartea Exod: „Pentru că în noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului și voi lua viața tuturor întâilor născuți din țara Egiptului, atât ai oamenilor, cât și ai animalelor și îi voi judeca pe toți zeii Egiptului. Eu sunt Domnul. Sângele de pe casele în care locuiți va fi un semn pentru voi: când voi vedea sângele, vă voi ocoli și urgia nu vă va distruge atunci când voi lovi țara Egiptului. Această zi va fi pentru voi o zi de aducere-aminte: să o comemorați ca pe o sărbătoare pentru Domnul; să o comemorați de-a lungul generațiilor ca pe o sărbătoare dată printr-o poruncă veșnică.” (Exodul 12:12-14)

Israelitilor din vremea Exodului li se spusese să sacrifice un miel fără cusur și să-l prepare fără să-i rupă vreun os. Sângele trebuia aplicat pe stâlpii ușii. Acest lucru avea să-i protejeze de îngerul morții, care urma să treacă prin țară și să omoare pe întâiul născut din fiecare casă. Acesta era primul pas al procesului prin care Dumnezeu avea să-i salveze din Egipt și din sclavia în care suferiseră atât de multă vreme.

Fascinant la acest lucru era faptul că sângele era cel care îi salva; îngerul morții avea să vadă sângele și să treacă pe lângă casa respectivă. Era, desigur, un puternic simbol al mântuirii prin credința în sângele lui Isus. Ei erau protejați de sânge. Nu sângele animalului în sine urma să-i salveze, ci faptul că sângele era un simbol al sângelui lui Isus și avea să fie vărsat pentru omenire. De aceea, secole mai târziu, apostolul Pavel a putut scrie: „Curățați drojdia veche, ca să fiți un aluat nou, fără drojdie, cum de fapt și sunteți, întrucât Hristos, Mielul nostru de Paște, a fost jertfit” (1 Corinteni 5:7). Sărbătoarea Paștelui este o alegorie, un simbol al planului de mântuire. Când judecata finală a lui Dumnezeu se va pronunța asupra lumii, cei care sunt sub sânge, cei care, prin credință, cer mântuirea găsită în Isus vor fi cruțați.

Adevărata și falsa umilință

Umlința nu înseamnă un slab respect de sine. Nu înseamnă să-i lași pe alții să te calce în picioare. Și nu înseamnă să-ți negi calitățile pe care le ai. Adevărata mo-

Secretele instructorului bine pregătit!

Lecții actuale și relevante

Încercați să faceți studiile cât mai relevante pentru clasă. Iată câteva metode:

(1) Concentrați-vă pe lecția personală spirituală pe care o pot extrage elevii din ce le prezentați. Întrebați ce înseamnă astăzi „să fii sub sângele de pe stâlpul ușii”?

(2) Vizitați o sinagogă locală (dacă există). Aranjați din timp cu rabinul să explice cum înțelege el semnificația Paștelui.

(3) Gândiți-vă ce schimbări trebuie să facă elevii în viața lor, ca urmare a ceea ce au învățat. Prin urmare, încercați să faceți lecția cât mai practică. Ce anume au învățat și le poate schimba modul de a trăi? Cum pot face acele schimbări în viața lor?

i-a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: «Dacă vrea cineva să fie primul, trebuie să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor.» Trebuie să venim la Hristos cu un spirit umil și să fim dispuși să ne predăm voinței Sale. Dacă nu putem renunța la mândria noastră, vom avea parte de o luptă strașnică. Dumnezeu a murit pentru noi. El a fost jertfa pentru noi. Dacă putem accepta moartea Sa în favoarea noastră, dacă putem veni înaintea Lui în umilință, cerând sincer salvarea, aceasta va fi a noastră.

destie înseamnă a nu ne vedea pe noi înșine mai sus decât ar trebui, ci egali în ochii lui Dumnezeu (Romani 12:3). Această distincție este esențială pentru acest subiect – de cele mai multe ori unul greșit înțeles.

Ascultarea este un aspect al umilinței care s-ar putea dovedi util de abordat cu grupa dumneavoastră. Vedem acest lucru în Filipeni 2:8, unde se vorbește despre Isus umilindu-Se și devenind ascultător „până la moarte”.

În Ioan 13, vedem din nou umilința manifestată în viața lui Isus. El a umblat cu putere și înzestrare spirituală, având un puternic simț al identității și al scopului. Și noi putem la fel. Umilința recunoaște că sursa acestor lucruri este Dumnezeu.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Cereți-le membrilor grupei să găsească, într-un număr de minute stabilit de dumneavoastră, cât mai multe versete biblice despre mândrie și umilință. După ce au terminat, cereți-le să citească textele găsite. În final, discutați-le în grupă. Ce spune Biblia pe aceste subiecte? Cum putem scăpa de aceste atitudini, dacă le observăm la noi? Cum putem noi, privind la exemplul lui Hristos, să învățăm lecții importante cu privire la ce înseamnă să fii modest și cum putem evita mândria?

Recapitulare

Reformulați:

Isus a fost un exemplu perfect de modestie și înțelegere. Deseori tindem să-L vedem ca pe un Dumnezeu glorios și influent, dar, în realitate, când a coborât pe acest pământ, a luat un statut foarte jos. De multe noi, ne luptăm să fim primii. Vrem onoare. Ce diferență față de atitudinea lui Isus! În Marcu 9:35 se spune: „Isus S-a așezat,

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

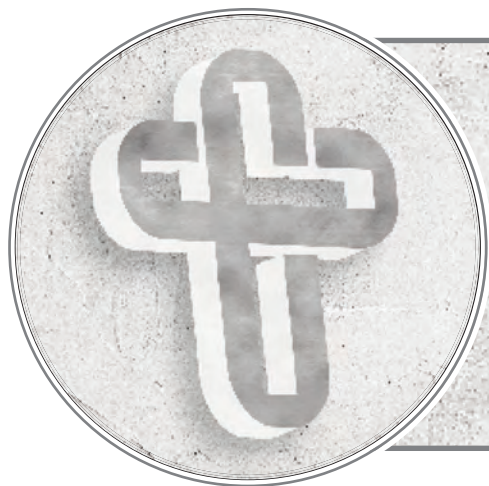
- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

CONEXIUNISALVATOARE

Încotro?

Referința biblică: Marcu 14:32-42

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolul 74

Text-cheie: Marcu 14:35,36

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Alături de ceea ce s-a întâmplat la Calvar, lupta lui Isus din Grădina Ghetsemani reprezintă elementul cardinal pentru istoria mântuirii. Drama planului lui Dumnezeu de a răscumpăra omenirea atinge punctul culminant, în care Hristos trebuie să aleagă de bunăvoie să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Unii sugerează că Isus ar fi putut să lase totul, iar omenirea să rămână pe cont propriu. Există câteva teme puternice ce sunt atinse în acest pasaj.

În primul rând, în grădină, putem înțelege foarte bine oroarea păcatului și efectele lui, privind la modul în care Hristos Se dă puțin înapoi din cauza durerii. Evident, Hristos cunoștea personal ce înseamnă iubirea perfectă și avea să simtă profund păcatul suprem și degradarea – ceea ce conduce la o discuție referitoare la ce a vrut Isus și care a fost voia lui Dumnezeu. E foarte posibil ca tinerii să înțeleagă atât ispita de a face lucrurile după propriul lor plac, cât și neliniștea generată de încrederea în voința lui Dumnezeu, nu în voința proprie. În final, o luptă de proporții universale s-a dat în grădina numită Ghetsemani. Acest nume înseamnă „presa de măslină” și nu este o coincidență că Hristos este stors până la epuizare completă de o agonie inimaginabilă.

E important să le faceți clar membrilor grupei faptul că noi, niciodată, niciodată, nu vom fi nevoiți să trecem prin a doua moarte, datorită faptului că Hristos a mers deja pe acest drum. În Ghetsemani, Hristos s-a confruntat cu posibilitatea cumplită de a fi Purtătorul de păcate și a alege voia lui Dumnezeu, în locul dorințelor umane. Isus a luat decizia să se facă, pentru noi, „păcat... pentru ca, în El, să devenim dreptatea lui Dumnezeu” (2 Corinteni 5:21).

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege oroarea păcatului și iubirea lui Dumnezeu. (*nivelul rațional*)
- Vor simți lupta cumplită care se dă între bine și rău. (*nivelul emoțional*)
- Se vor convinge că adoptarea voii lui Dumnezeu este cea mai bună cale spre viața veșnică. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Voia lui Dumnezeu
- Isus
- Suferința
- Ispitele

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Cereți-le să explice de ce au ales respectiva ordine. Puteți realiza această activitate și punând întrebarea: „Câți dintre voi ați pus pe primul loc”, luând fiecare variantă în parte. Comentați pe scurt semnificația fiecărui eveniment și apoi întrebați: „Care credeți că a fost cel mai dureros lucru din Ghetsemani – ceea ce Isus știa despre viitor sau ceea ce nu știa?” Unii s-ar putea să răspundă: „Isus știe totul.” Dar Biblia spune că Dumnezeu „L-a făcut păcat pe Cel Ce n-a cunoscut păcatul, pentru ca, în El, să

devenim dreptatea lui Dumnezeu” (2 Cor. 5:21). Cum a împăcat Isus faptul de „a nu cunoaște păcatul” cu faptul de „a deveni păcat”? Există vreun alt exemplu mai bun a ceea ce înseamnă să treci dintr-o extremă în alta?

Ilustrație

Reformulați:

Oceanul este frontiera necunoscută a pământului. Oamenii de știință au descoperit că, în mare parte, oceanul care se află imediat în apropierea uscatului are adâncimea de 60 de metri, o bogată viață marină și o nespasă frumusețe. Dar acest fapt caracterizează doar într-o proporție de 1 la 20 oceanul planetar. În cea mai mare parte, acesta este mult mai adânc. La mare depărtare de uscat, nivelul oceanului scade brusc, la o adâncime de 3.500-6.000 de metri. De aceea a primit denumirea de „câmpia abisală”, reprezentând cea mai întinsă suprafață de pe pământ cu aceste dimensiuni, însemnând jumătate din suprafața totală a oceanului. Totuși, oceanul este și mai adânc. În partea de vest a Oceanului Pacific, există zone cu cratere adânci ce ajung până la 10.000-11.000 de metri.

Majoritatea oamenilor nici nu-și imaginează cum arată cele mai adânci părți ale oceanului. La suprafață, este frumos și plin de viață, dar la adâncimi foarte mari, este întunecat și nu se compară cu nimic ce a putut vedea vreodată omul.

Dacă ar fi să comparăm natura fundului oceanului cu profunzimea și trăsăturile păcatului, la toate nivelurile, ce paralele am putea face?

Când Hristos S-a confruntat cu alegerea de a intra în cea mai întunecoasă parte a păcatului – un loc pe care niciun om nu și-l poate imagina sau concepe – a fost ca și când ar fi atins cea mai adâncă porțiune a oceanului.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

În Grădina Ghetsemani, Hristos a ales să suporte pedeapsa pentru păcat la cel mai profund și întunecat nivel. În timp ce omenirea se joacă pe lângă mal și își zice că nu e așa grav, de fapt habar nu are ce a simțit Isus când a ales să bea cupa suferinței. Cu fiecare moment al rugăciunii din grădină, Hristos se afunda tot mai mult și tot mai mult în întuneric, gustând din groaza care îl aștepta la Calvar. Nu biciuirile și cuiele îl dureau cel mai mult, ci abisul negru care îl separa de Dumnezeu. Citiți relatarea despre Isus în grădină și imaginați-vă agonia, dar acordați atenție deosebită deciziei Sale.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Citiți cu mare atenție pasajul biblic și întocmiți două liste: una cu lucrurile pe care Isus le știa și una cu lucrurile pe care nu le știa despre viitor.
- Cum credeți că au reacționat ucenicii când L-au auzit pe Isus spunând: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte. Rămâneți aici și vegheați!” (vers. 34) Când a mai vorbit Hristos în felul acesta sau a mai transmis vreodată o asemenea emoție?
- Subliniați cuvintele din pasaj care indică măsura în care Îl apăsa pe Hristos decizia de a merge înainte, la Calvar.
- De ce a vrut Isus ca ucenicii să se roage? Pentru binele Lui sau pentru binele lor?
- Prin ce se deosebește atitudinea lui Isus din versetele 41 și 42 de atitudinea Sa din prima parte a pasajului?
- De ce credeți că relatarea episodului din Ghetsemani este atât de importantă în Scriptură? Ce relevă acest eveniment despre Hristos?
- Care credeți că era „paharul” la care se referă Hristos în rugăciunea Sa către Tatăl?

Întrebări suplimentare:

Acord sau dezacord

- Cea mai grea rugăciune înălțată vreodată de cineva este: „Doamne, nu voia mea, ci voia Ta o voi face.” De ce?
- Trauma emoțională și conștiința faptului de a deveni Purtătorul de păcate era ceva mult mai dureros decât orice traumă fizică îndurată de Isus. De ce?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Geneza 3; Iov 1; Geneza 22; Fapte 9; Matei 4.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat:

Cadrul în care se desfășoară acest studiu este lupta lui Isus din Grădina Ghetsemani. Este noaptea care a urmat mesei de Paște servită cu Hristos, chiar înainte de arestarea Sa. Iuda este în curs de a săvârși oribila lui trădare. Consemnări ale acestor evenimente apar în toate cele patru evanghelii, unele oferind foarte puține detalii, în timp ce altele sunt cât se poate de descriptive.

Matei 26:36-50

Marcu 14:32-46

Luca 22:39-49

Ioan 18:1,2

Elementul central al agoniei lui Hristos în grădină este alegerea Sa de a răscumpăra sau nu omenirea din păcat. Este foarte semnificativ faptul că această decizie, de a accepta prețul păcatului, a fost luată într-o grădină. Istoria

umanității a început într-o grădină (Geneza 2:7-25) și la fel și a păcatului (Geneza 3). Alegerea lui Adam și a Evei de a face cum vor, în opoziție cu voința explicită a lui Dumnezeu, a infectat lumea cu păcat. Acum, Hristos Se confrunta cu decizia de a Se supune voii lui Dumnezeu și a merge mai departe cu planul de răscumpărare.

Ispita din grădină

Când a fost ispitit prima oară de Satana, în pustie, Isus nu a fost ispitit să mintă, să fure, să înșele sau să comită adulter. El a fost ispitit să renunțe la planul lui Dumnezeu de a răscumpăra lumea prin sângele Său (Matei 4). Când Isus a descris moartea Sa iminentă în mâna iudeilor, Petru L-a mustrat, fapt care L-a făcut pe Isus să răspundă: „«Înapoia Mea, Satan, căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor!»” Isus îl mustră pe Petru pentru că încearcă să facă ceea ce Satana vrea mai mult decât orice – SĂ EVITE CALVARUL. Chiar și pe cruce, Satana a încercat să-L ispitească pe Isus să renunțe la plan. Astfel, i-a provocat pe oameni să strige:

„«Tu, Cel Care dărași Templul și-L reconstruiești în trei zile, salvează-Te pe Tine Însuși, dacă ești Fiul lui Dumnezeu, (și) dă-Te jos de pe cruce!» Tot așa Îl batjocoreau și conducătorii preoților, împreună cu cărturarii și bătrânii, zicând: 'Pe alții i-a salvat, dar pe Sine Însuși nu Se poate salva! Doar este Împăratul lui Israel! Să Se coboare acum de pe cruce și vom crede în El! S-a încrezut în Dumnezeu, să-L scape acum Dumnezeu, dacă vrea! Căci a zis: «Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!»” (Matei 27:40-43).

Ispita nu s-a schimbat deloc pe parcursul lucrării Mântuitorului. Descrierea pe care o face Matei dramaticului moment al rugăciunii Îl surprinde pe Hristos întor-

Secretele instructorului bine pregătit!

Limita cuvintelor

Problema cu limbajul este că deseori nu reușește să exprime suficient de bine realitatea. Parafrazarea unui verset sau a unui pasaj îi ajută pe elevi să acorde o atenție sporită semnificației cuvintelor – mai ales dacă urmați această regulă: Rescrieți versetul, dar nu aveți voie să folosiți niciun cuvânt folosit deja în Biblie, cu excepția cuvintelor de legătură și a pronumelor (el, ea, pe, nici, dar, pentru etc.). Cereți-le să exerseze parafrazarea textelor, de exemplu: Ioan 3:16 sau 1 Ioan 1:9. Făcând acest lucru, ei își vor folosi mai bine capacitatea de analiză și vor încerca să înțeleagă mai bine semnificația pasajului, luptându-se cu sensul cuvintelor principale.

cându-Se de trei ori, spunând: „Tată, dacă este posibil, să fie îndepărtat de la Mine paharul acesta! Totuși, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!” (Matei 26:39).

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Formați perechi și cereți-le să întocmească liste cât mai lungi cu păcate comise de oamenii din Biblie. Dați-le un minut sau două. Apoi, într-un minut, să adauge la listă cele mai odioase păcate comise în istorie. Ca ultim punct, să scrie, pur și simplu: „păcatul meu”. Cereți-le tuturor să citească listele cu voce tare, în timp ce dumneavoastră faceți următoarea demonstrație:

Scopul acestei activități este demonstrarea faptului că Isus Hristos a acceptat paharul păcatului de bunăvoie. Folosind o carafă mare de sticlă, umpleți-o cu apă pe jumătate și adăugați substanțe care vor altera într-o mare măsură apa (noroi, oțet, ulei, ketchup etc.). Membrii grupei să citească păcatele, iar dumneavoastră adăugați substanțele. Când lista s-a terminat, iar vasul este plin, spuneți: „Hristos a spus: «Tată, îndepărtează de mine paharul acesta, dar nu voia Mea să se facă, ci voia Ta.»” Mergând la Calvar, Hristos a ales să bea acest pahar.

Recapitulare

Reformulați:

Ghetsemani este, într-adevăr, unul dintre momentele definitorii ale lui Hristos. Cu toții traversăm situații în care ajungem la o răscruce. Avem opțiunea de a o lua pe un drum sau pe altul, dar alegerea este obligatorie. Luăm o decizie care arată cine și cum suntem.

Isus a suferit o agonie inimaginabilă în Ghetsemani, luând Decizia. Ce facem noi cu ceea ce s-a întâmplat cu Hristos în grădină? Un răspuns ar fi acela de a-l mulțumi pentru dispoziția de a lua paharul. Un alt răspuns ar fi acela de a imita dorința Sa de a Se ruga: „nu voia Mea să se facă, ci a Ta”. E posibil să fie cea mai grea rugăciune pe care îi înălțat-o vreodată. Dar înălțați-o în legătură cu aspecte concrete din viața voastră, și lucrurile se vor schimba. Alegerea de a trăi conform planului lui Dumnezeu pentru viața voastră va genera pace și încredere, lucruri ce vă vor face în stare să faceți față oricărui piedici. De fapt, știind că Hristos a ales să suporte moartea, a doua moarte, tot ce vă poate ieși în cale de aici încolo pălește în comparație cu ce îi așteaptă pe aceia care Îi sunt devotați lui Hristos. După cum spune Pavel, „Eu consider că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare, care urmează să ne fie descoperită” (Romani 8:18). Când s-a confruntat cu alegerea Sa în Ghetsemani, e posibil ca Isus să nu fi putut vedea decât viitorul imediat, dar Pavel ne asigură de făgăduința că „Niciun ochi n-a văzut, nicio ureche n-a auzit și la mintea omului nu s-a suit ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc.” (1 Corinteni 2:9).

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 74 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Procese furtunoase

Referința biblică: Luca 23:1-25

Comentariu: Hristos, Lumina lumii, capitolele 75, 76, 77

Text-cheie: Luca 23:20-23

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

În aceeași noapte în care a fost trădat, Isus a fost supus la șase procese, de-a lungul cărora a fost interogat, bătut, acuzat și condamnat la moarte. Procesele organizate de iudei au fost o încălcare grosolană a propriului sistem legal, iar procesele romane, o și mai tristă manifestare a lașității și corupției. Faptul că liderii iudei și-au violat propriu sistem legal constituie o dovadă a urii lor față de Hristos. Procesele aveau, în general, două scopuri: să se descopere adevărul și să se facă dreptate. Și, într-adevăr, adevărul cu privire la toți cei implicați a ieșit la iveală pe timpul acestor judecăți. Conducătorii iudeilor erau corupți și ipocriți în forma cea mai gravă. Pilat s-a dovedit a fi un laș. Irod, un neghiob. Mulțimile erau slabe și fără minte. Ucenicii au „chiulit de la școală” și L-au părăsit pe Hristos. Dar Isus a stat drept, curajos și curat în timpul acestor ore cumplite. Conducătorii credeau că se făcea dreptate prin puterea și tertipurile lor, dar decăderea lor era demascată, iar slava lui Hristos era de necontestat.

Probabil că una dintre lecțiile acestui pasaj biblic este faptul că, întotdeauna, caracterul nu se dezvoltă în timpul încercărilor, ci se demonstrează prin intermediul lor. Ar fi bine să li se reamintească membrilor grupei că, prin încercări, ceea ce sunt în interior se va vedea în exterior. Aceasta ar fi o bună ocazie de a discuta cât de duplicitari putem fi cu toții și cum, deși dorim adevărul în adâncul sufletului nostru, e nevoie să-l punem și în practică. Un alt adevăr conținut în acest pasaj este faptul că procesele au avut loc pentru că Isus a permis să aibă loc. Hristos deținea controlul suprem – de la trădarea din grădină până la cuiele de pe Calvar. Isus Și-a dat viața cu bună știință. Dacă am învățat ceva din acest episod biblic înseamnă că nu am rămas cu o impresie negativă, tristă cu privire la omenire.

Hristos a ales să ne răscumpere, pentru că a crezut că poate trăi cu scopuri mai înalte decât ale noastre.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege cum pot greși oamenii atât de mult în timp ce cred că fac ceea ce trebuie. (*nivelul rațional*)
- Vor simți că Dumnezeu deține controlul chiar și în cele mai cumplite situații. (*nivelul emoțional*)
- Vor decide să-și lase dorința interioară de milă și adevăr să se manifeste în afară. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Politica
- Umilirea
- Presiunea de grup

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi puteți dezbate răspunsurile date.

Acest exercițiu îi ajută să pună în ordine priorității valorile și experiențele lor, fiind puși în fața situației de a analiza fiecare situație în parte. Unii vor resimți trădarea mai pregnant decât alții. Alții s-ar putea să se simtă neînțeleși sau victime ale urii. Fiecare va resimți profund aceste sentimente, însă într-un alt mod. Este important de subliniat această dinamică.

O altă modalitate de abordare a acestei activități este să-i rugați să aleagă una dintre următoarele variante: Care sentiment credeți că este mai puternic: furia față de cei care dau dovadă de nedreptate? Sau compasiunea pentru cei care sunt victimele nedreptății și trec singuri prin această experiență?

Cereți-le să-și explice poziția, dar și să ia în considerație perspectiva altcuiva.

Ilustrație

Reformulați:

La un proces din cadrul Tribunalului pentru Minori, un tânăr a fost adus în mare grabă și așezat pe un scaun. Fusesse prins furând din case și apoi chiar o mașină, cu care a intrat într-o mașină de poliție – accidental, desigur. Judecătorul a citit procesele verbale și a pus câteva întrebări cu privire la incident. Apoi s-a uitat la tânăr, care își ținea capul între palme, de rușine dar și ca strategie de apărare.

– Michael, vrei să-mi explici de ce te afli astăzi aici? I-a întrebat judecătorul.

– Pentru că am intrat cu mașina într-un polițist.

– Ai fost prins fiindcă ai intrat într-un polițist. Dar ce vreau eu să știu este de ce furi.

– Pentru că așa vreau.

Cu răbdare, judecătorul a încercat altă abordare:

– Ai probleme la școală? Cum stai cu notele?

– Nu știu, a răspuns băiatul, încet.

Judecătorul încerca să găsească o modalitate de a înțelege comportamentul tânărului. Fiindcă Michael se punea contra oricărei încercări a judecătorului, acesta i-a spus avocatului:

– N-ați vrea să vă luați câteva momente să-i explicați lui Michael ce încerc să fac prin aceste întrebări?

Avocatul știa ce, așa că, în șoaptă, i-a spus lui Michael:

– Judecătorul îți pune atâtea întrebări pentru că speră să-i dai un motiv, cât de mic, să te ajute. Vezi tu, el încearcă să arate clemență față de tine, dacă vede că vei încerca să faci alegeri mai bune. Are multă răbdare și te imploră să-i dai ceva prin care să te poată ajuta.

Michael a început, în sfârșit, să înțeleagă principiul de bază al sistemului judiciar: prezumția de nevinovăție era o modalitate de a-i proteja pe nevinovați și a-i obliga pe vinovați să se schimbe.

Voi ce credeți despre sistemul de justiție din România? Credeți că e prea blând sau prea aspru? De ce?

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

În timp ce Michael a aflat că premisa legii este îndreptarea celui care a greșit, evreii, atunci când au decis să-L trimită pe Hristos la moarte, au încălcat practic toate

regulile care le asigura un sistem de justiție corect. Este evident, după cum reiese din consemnarea biblică, faptul că liderii evrei erau disperati în încercarea de a-L omorî pe Isus. Nu s-au dat în lături de la nimic pentru a se asigura că lucrurile se vor îndrepta în această direcție. Dar nu uitați: Hristos ar fi putut opri aceste demersuri în orice moment. Veți observa, de asemenea, că Isus era dezvinovățit prin acest proces, nu învinovățit.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Pentru o descriere pas cu pas a celor șase procese prin care a trecut Hristos, urmăriți această ordine:

- înaintea lui Ana – Ioan 18:12-23

- înaintea lui Caiafa și a bătrânilor – Marcu 14:55-65

- înaintea Sinedriului – Matei 27:1,2

- înaintea lui Pilat – Luca 23:1-7

- înaintea lui Irod – Luca 23:8-12

- înaintea lui Pilat – Luca 23:13-25 (de asemenea, Ioan 18:28 – 19:45)

- Încercuiți numele de persoane și de grupuri de persoane menționate în acest pasaj care au luat parte la procesele lui Isus. Comparați atitudinea conducătorilor religioși cu atitudinea lui Pilat și Irod. Ce știți despre acești oameni și ce iese la iveală despre ei în urma judecării lui Isus?

- În timp ce parcurgeți cu atenție textele care redau procesele intentate lui Isus, subliniați fiecare propoziție sau grup de cuvinte care exprimă acuzații sau intenția încăpățânată de a-L executa pe Isus. Cum ați descrie starea lor mentală în timp ce încearcă să obțină condamnarea lui Isus?

- Ce verset sau grup de cuvinte pare să rezume cel mai bine semnificația acestui episod din viața lui Isus? Explicați.

- Isus părea să fie singur în timpul judecării Sale. La ce credeți că Se gândea El? Ce gânduri L-au ajutat să rămână atât de stăpân pe Sine?

- Care ar fi întrebările fără răspuns care vă vin în minte în timp ce citiți relatarea judecării lui Isus?

- Credeți că aceste procese au făcut parte din planul de mântuire? Dacă da, cum? Ce rapoarturi există între evenimentele care au dus la Calvar?

Întrebări suplimentare

- Gândiți-vă la situații din viața voastră în care ați văzut cum cineva lasă deoparte convingerile și valorile personale, pentru că vrea neapărat să se întâmple un anumit lucru. În ce măsură considerați că același lucru s-a întâmplat și în cazul judecării lui Isus?

- Care credeți că a fost sentimentul motivator al conducătorilor religioși?

- Cum i-ați descrie pe Pilat și pe Irod în calitatea lor de conducători?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Faptele 6:7; Ioan 7:45-53; Matei 27:19; Ioan 8:1-11; Faptele 16:35-40.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

Judecarea lui Isus a fost pusă la cale imediat ce Iuda s-a ridicat de la masă și a bătut palma cu liderii religioși ca să-L dea în mâna lor pe Isus. În timp ce Isus Se ruga în Grădina Ghetsemani, gărzile templului au venit împreună cu câțiva conducători importanți și L-au arestat, în noaptea de joi spre vineri. Hristos îndurase deja agonia drumului ce-i stătea înaintea. Faptul că a fost supus la șase procese distincte, înainte de a se da verdictul, ar putea lăsa impresia că L-a secătuit de puteri, însă realitatea este exact opusul: Hristos a devenit și mai glorios, în timp ce dușmanii Săi se cufundau tot mai mult în întuneric.

Pentru a înțelege judecarea lui Isus, este important să privim la sistemul de justiție al evreilor din acea vreme. Sub dominație romană, evreii își pierduseră dreptul de a judeca singuri cazuri ce ar fi presupus pedeapsa capitală. Deși e lucru știut că Isus a fost judecat în mod nedrept, procesele care I s-au intentat au fost mult mai mult de atât: au fost flagrante în afara legii. Citiți cu atenție descrierea următoare făcută cu privire la cazurile de delict capital:

„Prevederile legate de procesele penale, în special cele în care faptele se puteau pedepsi cu moartea, erau foarte stricte și toate aveau în vedere interesul acuzatului. Printre

acestea, se număra și următoarea: Procesul trebuie să înceapă ziua și, dacă nu se încheie până la venirea nopții, să fie suspendat și reluat a doua zi; [...] verdictul de achitare, care se decidea cu majoritate de plus unu, putea fi executat în aceeași zi în care s-a încheiat procesul, dar orice alt verdict putea fi executat doar începând cu ziua următoare și necesita o majoritate de cel puțin plus doi; niciun deținut nu putea fi condamnat pe baza propriei mărturii; era de datoria judecătorului să se asigure că erau urmărite interesele acuzatului.” (*International Standard Bible Encyclopaedia*, Electronic Database. Copyright © 1996, 2003, 2006 by BibleSoft, Inc.)

Legea iudaică era concepută în așa fel, încât să se asigure că nimeni nu era pedepsit pe nedrept, chiar cu riscul de a lăsa liber un vinovat. Nu se țineau ședințe de judecată nocturne. Nu se judeca în grabă. Se cereau doi sau trei martori. Mai mult decât atât, pentru a evita aducerea de martori dubioși, se aplica pedeapsa cu moartea celor care aduceau mărturie mincinoasă. Dacă cineva considera că acuzatul nu e vinovat, atunci acesta era achitat. Nu puteai fi condamnat pe baza propriei mărturii, pentru a se evita situația în care cineva recunoștea o faptă pe care nu a comis-o sau cea în care un judecător te putea determina să spui ceva ce tu nu intenționai să spui. De asemenea, nu se țineau procese în timpul Paștelui. Nici în apropierea Sabatului. Se poate observa, deci, cu câtă disperare voiau conducătorii evrei să-L vadă pe Isus mort.

Scopul sistemului de justiție al iudeilor era acela de a oferi ocazia manifestării clemenței. Chiar și astăzi, ideea de „nevinovat până la proba contrarie” derivă din practica antică: îmai presus de toate, mila să abunde”.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Formați echipe de câte doi sau trei și dați-le următoarele indicații:

- Povestiți o situație în care ați fost acuzați pe nedrept de o faptă rea.
- Povestiți o situație în care vi s-a arătat clemență, deși nu o meritați.
- Povestiți o situație în care v-ați străduit să-i acordați cuiva prezumția de nevinovăție.

În funcție de timpul avut la dispoziție, pot povesti o experiență sau două. Apoi puteți întreba: Ce ați aflat despre milă și dreptate? În ce mod adversitățile demonstrează cine suntem cu adevărat?

Recapitulare

Reformulați:

Ca întotdeauna, greutățile demonstrează cine suntem, de fapt. Hristos, care tocmai luase decizia de a Se lăsa în seama planului de mântuire, stătea nobil înaintea oamenilor, care pretindeau că au autoritate. El a rămas neclintit, în timp ce preoții urlau și își sfâșiau hainele, gărzile Îl palmuiau, Pilat tremura, iar Irod chefulia. Conducătorii preoților și-au bătut joc de propriile lor reguli, ignorându-le pentru a-L putea trimite la moarte pe acest Învățător sărac. Toți cei din scenă s-au făcut mici, neînsemnați și meschini. Iar acuzatul, Isus Hristos, se ridica sincer, bun și neprihănit. Nu trebuie uitat faptul că, în orice moment, Hristos ar fi putut chema îngeri, și toți cei prezenți ar fi fost măturați. Dar Isus cunoștea foarte bine care era obiectivul Său: voința Tatălui era aceea de a-L trimite pe singurul Său fiu la moarte, astfel încât chiar și acuzatorii Lui să aibă o șansă la viață.

Adevărata întrebare care se pune are legătură cu interiorul, cu ceea ce suntem pe dinăuntru. Voi cum sunteți în interior? Care sunt aspirațiile voastre cele mai înalte? Au legătură cu lucruri eterne sau cu lucruri ieftine și trecătoare? Interiorul va fi vizibil în exterior, cândva.

Secretele instructorului bine pregătit!

Aplicația

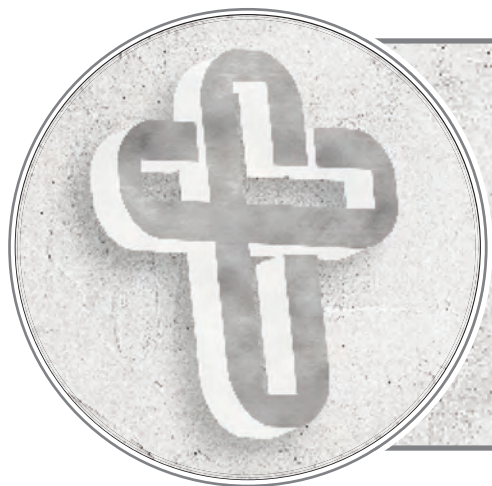
Toate informațiile din lume sunt relativ inutile dacă nu sunt transformate în practică. Când vine vorba de învățat, se spune adesea că știi bine un lucru abia atunci când îl aplici de la nivelul teoretic, la cel practic. E cea mai dificilă etapă din procesul de învățare. Totuși, ar spune Hristos, oricine aude cuvintele Mele și le împlinește „va fi asemănat cu un om înțelept, care și-a construit casa pe stâncă” (Matei 7:24).

Există trei lucruri ce pot fi folosite atunci când se încearcă punerea în practică a unui adevăr biblic. Acest adevăr trebuie să fie:

- personal (Individul trebuie să vadă că acest adevăr îl obligă să facă ceva.)
- practic (Individul trebuie să aleagă ceva ce poate fi făcut, în funcție de capacitatea sa de a face lucrurile posibile.)
- demonstrabil (Individul trebuie să treacă la acțiune într-un mod concret, astfel încât să conștientizeze momentul săvârșirii respectivului lucru.)

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 75, 76 și 77 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Așezat în cruce, pe cruce

Referința biblică: Matei 27:31-53; Marcu 15:20-38;
Luca 23:26-46; Ioan 19:16-30

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 78, 79

Text-cheie: Luca 23:44-46

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Ellen White ne spune: „Crucea de pe Calvar face apel cu putere, constituind un motiv pentru care ar trebui să-L iubim pe Hristos acum și pentru care ar trebui să-L punem pe primul, pe cel mai bun și pe cel mai de sus loc în orice. Ar trebui să ne ocupăm locul ce ni se cuvine, în umilă pocăință, la piciorul crucii. Trebuie să învățăm lecția blândeții și a modestiei minții atunci când urcăm pe Muntele Calvarului și, privind în jos, spre cruce, să-L vedem pe Mântuitor în agonie, pe Fiul lui Dumnezeu murind, pe Cel Neprihănit pentru cei greșiți. Priviți-L pe El, Cel care, printr-un singur cuvânt, ar putea chema legiuni de îngeri să-I vină în ajutor, e acum obiectul batjocurii și distracției, al urii și al ocării. El Se dă ca jertfă pentru păcat. Când a fost insultat, nu a amenințat; când a fost acuzat pe nedrept, nu și-a deschis gura. Se roagă pe cruce pentru cei care îl omoară. Moare pentru ei. Plătește un preț infinit pentru fiecare dintre ei. [...] O, priviți spre crucea Calvarului; uitați-vă la victima împăratească suferind în locul vostru!” (Ellen White, *That I May Know Him*, p. 65)

Acest studiu creează ocazia ideală de a „privi spre crucea Calvarului”. Nu subestimați niciodată puterea privirii îndreptate spre cruce! Biblia ne reamintește că, privind, vom fi schimbați (2 Cor. 3:18). Având acest obiectiv, sugerați-le membrilor grupei dumneavoastră să se gândească zilnic la cruce, înălțând rugăciunea de a trăi așa cum a trăit Isus. Deoarece de pe lemnul însângerat al Calvarului, Isus face apel să trăim vieți de sacrificiu, iertare, perseverență, altruism și har.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege sacrificiul pe care Hristos l-a făcut pentru omenire, pe Calvar. (*nivelul rațional*)

- Vor simți nevoia de a accepta jertfa lui Isus. (*nivelul emoțional*)
- Vor avea ocazia de a trăi în umbra crucii. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Calvarul
- Hristos (viața, moartea și învierea) – punct fundamental de doctrină # 9
- Sanctuarul (lucrarea lui Hristos în Sanctuar) – punct fundamental de doctrină # 24
- Jertfa lui Isus

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Aduceți în discuție elementele serviciului Sfintei Cine. Formați trei echipe și cereți-le să caute în Biblie texte care fac legătura dintre lucrurile legate de Sfânta Cină și jertfa de pe cruce. De exemplu, prima echipă primește ca elemente ligheanul și prosopul și trebuie să găsească pasaje în Scriptură legate de cruce care amintesc de obiceiul spălării picioarelor și de slujire. A doua echipă va face același lucru, doar că legat de pâine. A treia grupă va lua în discuție vinul. După ce fiecare echipă a găsit textele și le-a discutat, va prezenta concluziile în plen.

Ilustrație

Reformulați:

V-ați întreat vreodată dacă sunteți suficient de buni pentru a fi mântuiți?

Vă descurcați chiar bine, nu-i așa? V-ați oferit voluntari la o cantină socială. Mergeți la Școala de Sabat. Nu beți, nu înjurați, nu vă drogați și nu vă împrieteniiți cu cei care fac astfel de lucruri. Dar poate că în momentele voastre de sinceritate, vă întrebați dacă vreodată veți fi suficient de buni. Poate că nu sunteți absolut deloc siguri de mântuire.

Dacă aceasta este situația voastră, curaj! Dumnezeu nu vrea să fiți derutați în ceea ce privește mântuirea. Apostolul Pavel explică: „Deci, așa cum greșea unui singur om a adus condamnare pentru toți oamenii, tot astfel, un act drept îi achită pe toți oamenii și le dă viață” (Romani 5,18).

Cu alte cuvinte, în virtutea a ceea ce a făcut Isus pe cruce, dacă Îl acceptați pe El ca Salvator, sunteți mântuiți. Punct. Calvarul este suficient, iar voi sunteți salvați.

Bun, dar atunci faptele cum încap în ecuație? Fiți atenți: Când a fost construit podul Golden Gate, inițial sub pod nu exista nicio plasă de siguranță. În timpul primei etape de construcție, 23 de oameni au căzut și au murit. Într-un final, un inginer iscusit a sugerat să se monteze sub pod o plasă de siguranță. Pentru modestul preț de 100 de dolari, a fost montată o plasă.

În a doua parte a construcției, au căzut 10 muncitori. Toți au fost salvați în plasă. Dar ce e uimitor este faptul că productivitatea a crescut cu 25 la sută în timpul acestei etape. De ce? Pentru că, atunci când știau că pot lucra – și chiar cădea – fără teama de moarte, muncitorii au fost mai eficienți. Au lucrat mai bine.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Tatăl vostru ceresc nu vrea să trăiți cu frica de cădere. Vrea să știți că există o plasă în formă de cruce ancorată sub voi, asigurându-vă mântuirea. Și având această siguranță, puteți lucra mai eficient.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dez-bate pasajul împreună:

- După ce ați parcurs Matei 27:31-53, ce v-a frapat, ce v-a îngrozit și ce iese în evidență?
- Există vreun element în relatare pe care nu l-ați observat înainte? Dacă da, care?
- Pentru ce faptă a fost Isus crucificat?
- De ce credeți că acuzatorii L-au insultat pe Isus în felul acela?

- Dacă Isus ar fi coborât de pe cruce, credeți că atunci oamenii ar fi crezut în El? De ce da și de ce nu?

- Dacă Isus ar veni astăzi, cine L-ar răstigni? Sub ce acuzații?

- Care este semnificația strigătului lui Isus: „Dumnezeu Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit” (Matei 27:46)?

- De ce sunt importante fenomenele supranaturale legate de moartea lui Isus? Conform centurionului, cât de dramatice au fost acestea?

- Ce credeți că gândeau femeile de lângă cruce?

- Prin ce se deosebesc relatările evangheliștilor cu privire la crucificare? Care sunt detaliile redade de toți evangheliștii?

- Explicați comentariul pe care îl face Ellen White acestui episod: „Când strigătul «S-a sfârșit» a ieșit de pe buzele Domnului Hristos, preoții oficiau în templu. Era ceasul jertfei de seară. Mielul, reprezentându-L pe Domnul Hristos, fusese adus ca să fie înjunghiat. [...] Totul este cuprins de groază și confuzie. Preotul era gata să înjunghie victima; dar cuțitul cade din mână sa fără putere și mielul scapă. Arhetipul întâlnește realitatea morții Fiului lui Dumnezeu. Marele sacrificiu a fost adus. Drumul spre Sfânta sfințelor este liber.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 756, 757)

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat:

Răstignirea era o metodă antică de execuție, prin care condamnatul era legat sau pironit de un lemn în formă de cruce (sau alte forme) și lăsat să spânzure până moare. Era folosită în special de perși, seleucizi, cartaginezi și romani, aproximativ din secolul VI î.Hr. până în secolul IV d.Hr., când, în anul 337, împăratul Constantin a abolit această pedeapsă în întregul imperiu, din venerație pentru Isus Hristos.

Detaliile crucificării: Crucificarea nu avea loc nicio dată cu scopuri simbolice; de obicei, unicul scop era acela de a produce o moarte dureroasă, înspăimântătoare și publică, folosind în acest scop orice mijloace aflate la dispoziție. De fapt, crucificarea este doar un exemplu luat la întâmplare dintr-un spectru mult mai larg de metode de execuție lente și dureroase, care includ diferite forme de tragere în țepă, spânzurare, ardere pe rug și expunere la animale sălbatice.

Totuși, detaliile răstignirilor erau considerabil diferite, în funcție de locul și epoca în care aveau loc, chiar și de la caz la caz; așadar, foarte puține pot fi spuse în general despre această practică.

Forma crucii: Latura orizontală a crucii – traversa – putea fi fixată în capătul de sus al lemnului vertical, pentru a forma o cruce în formă de T, sau „crucea Sfântului Anton”. De asemenea, traversa putea fi fixată la ceva

distanță de capătul de sus, printr-o crestătură, formând o „cruce latină”, cel mai adesea redată în reprezentările vizuale creștine. Uneori, crucea era formată din două lemne așezate în diagonală, în formă de X, cunoscută drept „crucea Sfântului Andrei”. S-au întâlnit și cruci formate dintr-un singur lemn vertical, fără nicio traversă. Acesta este modul în care martorii lui Iehova vizualizează obiectul pe care a fost Isus răstignit.

Bateria cuielei: Din dorința de a fi cât mai expeditivi, romanii fixau victima de cruce cu ajutorul frânghiilor, a cuielei sau prin combinarea celor două. În reprezentările grafice cele mai cunoscute ale crucificării – ca urmare probabil a interpretării literale date cuvintelor din Evanghelia lui Ioan, cum că rănilor lui Isus au fost „în mâini” – victima pare să fie susținută doar de cuielele înfipte direct în palme și picioare. Totuși, musculatura de pe mâini nu ar fi avut cum să susțină masa întregului corp, așa că trebuie să se fi folosit și alte mijloace de a sprijini corpul condamnatului, cum ar fi legarea gleznelor picioarelor de lemnul crucii.

Cauza morții: Moartea putea surveni în decurs de ore sau zile, depinzând strict de metodele folosite, de sănătatea victimei sau de detaliile împrejurărilor. O teorie atribuită lui Pierre Barbet susține că moartea survenea, în general, din cauza asfixierii. Acesta a emis ipoteza conform căreia atunci când greutatea corpului era susținută doar de brațele întinse, victima avea dificultăți majore de respirație, din cauza dilatării exagerate a plămânilor. Dacă nu survenea prin asfixiere, decesul putea fi cauzat de o multitudine de alți factori, inclusiv șoc fizic, deshidratare sau extenuare.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Reamintiți faptul că, datorită crucii, noi putem fi iertați și eliberați de toate păcatele noastre. O modalitate de a ilustra acest lucru, în încheiere, este cu ajutorul unei cruci de lemn. Cântați un imn despre cruce, timp în care membrii grupei să scrie pe bucăți de hârtie luptele și problemele lor. Apoi spuneți-le să vină la cruce și să bată în cuie respectivele hârtii. E ceva deosebit de emoționant să auzi ciocanul fixând păcatul de cruce. Asigurați grupa că toate hârtiile vor fi distruse (puteți face acest lucru ca parte a activității) și nimeni nu le va citi. Subliniați încă o dată că, datorită crucii, putem avea siguranța mântuirii.

Recapitulare

Reformulați:

Strălucește în istorie ca o piatră nestemată. Tragismul ei este o încurajare pentru toți cei care suferă. Absurditatea ei îi atrage pe toți cinicii. Speranța ei îi cucerește pe toți căutătorii. Istoria a idolatrizat-o și a disprețuit-o, a îmbrăcat-o în aur și a ars-o, a lăsat-o să se învechească și a aruncat-o la gunoi. Istoria a făcut totul cu ea, numai de ignorat n-a putut-o ignora. Cum ai putea ignora o asemenea bucată de lemn valoroasă? Suspendată pe ea, stă cea mai măreață declarație a istoriei. Un tâmplar crucificat declară că este Dumnezeu pe pământ. Divin. Etern. Învingătorul morții. Niciodată lemnul nu a fost privit cu o așa admirație. Nu e de mirare că apostolul Pavel a numit crucea „esența” Evangheliei. Ideea principală este următoarea: dacă această relatare este adevărată, este axul istoriei; dacă nu, este farsa istoriei.

Pentru voi ce este crucea? Ax sau farsă? Sau, în cuvintele lui Isus: „Cine spuneți voi că sunt Eu?”

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMNĂRILE INSTRUCĂRULUI

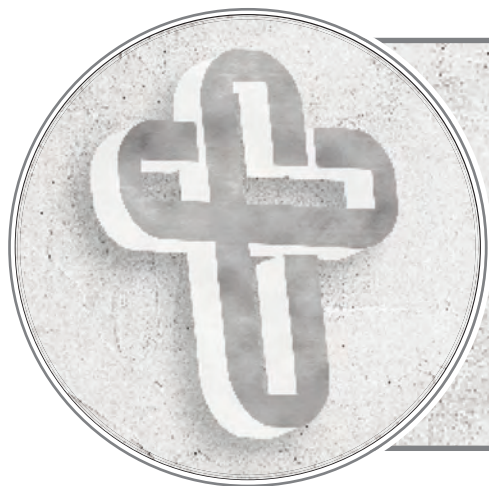
Secretele instructorului bine pregătit!

Mediul și învățarea

Cercetările arată că mediul fizic influențează procesul de învățare. În lumina seriozitĂții studiului de fațĂ, s-ar putea să vă fie de folos să acordați o atenție deosebitĂ mediului de învățare în care veți lua în discuție impresionanta istorie a Calvarului. Ați putea aduce o masă în formă de cruce sau orice altceva care să reconstituie, parțial desigur, ceva din atmosfera crucii. Sau ați putea conduce studiul biblic într-o capelĂ. Schimbând mediul, le dați de înțeles membrilor grupei cĂ acest studiu va fi unul deosebit.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitelele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitelele 78 și 79 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Puterea învierii

Referința biblică: Matei 28:2-4,11-15

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 80 și 81

Text-cheie: Matei 28:2-4

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Studiul de față de axează pe învierea fizică, trupească a lui Isus Hristos și pe urmările acesteia pentru toate timpurile. Satana și oastea lui malefică au pus la cale evenimentele întunecate ce au condus la moartea lui Hristos. Tresăltau la gândul că eficacitatea vieții fără păcat a lui Isus și a morții Sale perfecte avea să fie redusă la zero prin puterea absolută a mormântului. Dar se înșelau.

În timp ce Satana a văzut în mormânt ultima și suprema speranță în vederea anulării planului lui Dumnezeu de mântuire, moartea lui Hristos i-a lăsat pe urmașii și pe ucenicii Săi fără pic de speranță. Lumile necăzute au fost în aceeași măsură încremenite de moartea Sa. Erau oripilate la vederea morții Aceluia care le adusese la existență. Oare a reușit Satana în planul lui de a mânji caracterul lui Dumnezeu? În acea vineri după-amiază, la Calvar, totul părea pierdut, însă avea să urmeze duminica.

Învierea lui Isus Hristos este absolut indispensabilă pentru planul de mântuire conceput de Dumnezeu. Parcurgând acest studiu cu grupa, scoateți în evidență că moartea lui Hristos pe cruce este indisolubil legată de învierea Sa. Viața fără păcat a lui Hristos a întrunit cerințele Legii. Moartea Sa a plătit prețul pentru păcat (Romani 3:23). Învierea și înălțarea au însemnat că Tatăl a acceptat jertfa Lui în locul nostru. Salvarea nu a fost asigurată până când Isus nu a înviat din mormânt și S-a întors la Tatăl.

În plus, învierea lui Hristos este cuiul de care atârna toate speranțele noastre pentru veșnicia cu Dumnezeu. Fără ea, așa cum notează apostolul Pavel în 1 Corinteni 15:14-17, toate predicile și declarațiile noastre ar fi în zadar.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor descoperi că învierea lui Isus înseamnă că El Și-a îndeplinit cu succes misiunea pe pământ. (*nivelul rațional*)
- Se vor simți impulsionați să accepte adevărul că Cel care L-a înviat pe Hristos dintre morți poate face același lucru și pentru ei. (*nivelul emoțional*)
- Vor căuta ocazii de a le împărtăși altora puterea învierii lui Hristos. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Viața, moartea și învierea lui Hristos – punct fundamental de doctrină # 26
- Siguranța mântuirii – punct fundamental de doctrină # 10

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi puteți dezbate răspunsurile date.

Obiectivul acestei activități este să-i determine pe participanți să se gândească la câteva atitudini și concepții pe care le au, în general, oamenii despre moarte, pornind de la modul în care este privită în mass-media.

Probabil că răspunsurile adolescenților vor fi variate, demonstrând fascinația umană vizavi de moarte și de ceea ce se întâmplă după aceea. Ceea ce nu trebuie uitat este faptul că Satana caută să ne întunece înțelegerea cu privire la starea morților, în parte pentru că speră să ne submineze credința în învierea lui Hristos. Dacă putem trăi fără puterea lui Dumnezeu, atunci nu avem nevoie de speranța în învierea lui Hristos.

Ilustrație

Reformulați:

Un pastor dintr-o biserică locală a povestit următoarea situație:

„Nu sunt un mare cunoscător în ale artei, dar din când în când câte o pictură sau un desen îmi transmite un mesaj puternic. Acum ceva vreme în urmă, am văzut o pictură cu o veche cabană de munte care era arsă. Nu mai rămăsese de ea decât hornul, ...scrumul a ceea ce fusese cândva singurul bun al familiei. În fața acestei case distruse, stătea un bărbat arătând a bunic, îmbrăcat doar în izmene, cu un băiețel în niște izmene peticite. Era evident că băiatul plângea. Sub pictură, erau cuvintele pe care pictorul a considerat că bătrânul le-a spus băiatului. Erau niște simple cuvinte, totuși conțineau o profundă teologie și filozofie de viață. Acestea erau: «Taci, copile! Dumnezeu n-a murit!»

Imaginea vie a acelei cabane arse, acel bărbat, copilul plângând și cuvintele «Dumnezeu n-a murit» mi se tot întorc în minte. În loc să fie o reprezentare a disperării vieții, a ajuns reprezentarea faptului că există speranță pe lume. În mijlocul tuturor necazurilor și greutăților vieții, am nevoie de imagini mentale care să-mi aducă aminte că nu e totul pierdut atâta vreme cât Dumnezeu este viu și deține controlul asupra lumii.” (*When God Was Taken Captive*, p. 24)

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Toată lumea are nevoie de speranță. Ori de câte ori auzim povești despre bogați care încearcă să se sinucidă, trebuie să ne aducem aminte că toți banii din lume nu pot cumpăra speranța. Dacă nici bogații nu sunt la adăpost de ravagiile lumii, cu atât mai puțin sunt săracii!

Când viața se revarsă ca un șuvoi, noi, oamenii, putem fi încurajați de adevărul că „Dumnezeu n-a murit!” De unde știm? Într-un cuvânt: Isus. Isus a învins mormântul și pe pământ nu există putere mai mare decât moartea. Iată un motiv de bucurie, indiferent de lucrurile care ne lipsesc.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea *Caz în studiu împreună cu membrii grupei*, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Pasajul ce alcătuiește secțiunea *Caz în studiu* constituie doar una dintre relatările învierii lui Isus, probabil cea mai cuprinzătoare din cele patru evanghelii. Ați observat ceva nou în acest pasaj biblic? Discutați cu grupa orice idei noi care ar putea apărea.

- Pe lângă tema speranței inerente relatării lui Luca, cititorul are parte și de o descriere detaliată a durerii. Durerea poate fi puternică, atât de puternică încât ne poate face orbi în fața lucrurilor evidente. Analizați toate elementele pe care femeile de la mormânt și ucenicii le-au trecut cu vederea din cauza întristării. De exemplu, au uitat că Isus prezisese moartea și învierea Sa. Cum putem suferi într-un mod care să nu șteargă promisiunile și afirmațiile făcute de Isus?

- Un alt adevăr important care reiese din acest episod biblic este faptul că Dumnezeu nu ne va lăsa în derută în timpurile de durere și neștiință. Observați că îngerii au apărut ca răspuns la o căutare sinceră după Isus. Ieremia 29:13 explică foarte clar faptul că Îl vom găsi pe Domnul, când Îl vom căuta din toată inima, așa cum au făcut urmașii lui Hristos în acea zi.

- Evangheliile exprimă foarte clar, de asemenea, faptul că Isus a fost înviat în prima zi a săptămânii, dar nu există nicio precizare cu privire la închinarea în această zi. Scoateți în evidență faptul că oricât de miraculoasă a fost acea Duminică a Învierii, Dumnezeu a ales să nu o facă zi de închinare. Ce ne spune acest lucru despre sfințenia Sabatului din ziua a șaptea?

- De ce nu au crezut ucenicii vestea învierii lui Hristos adusă de femeile care vorbiseră cu îngerii? Ce ne spune acest lucru despre ideile și atitudinea ucenicilor după răstignire? Ar trebui să ne facă să ne gândim că cei care au fost cel mai aproape de El cât timp S-a aflat pe pământ L-au uitat în ceasul Său de nevoie, după care au refuzat să creadă că a înviat. Cum a fost posibil așa ceva?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Marcu 16, Ioan 20; 1 Corinteni 15; Romani 4; 5.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

1. Prioritatea priorității: Deși e ceva de la sine înțeles, se cere menționat faptul că învierea trupească a lui Hristos (Luca 24:36-43) a precedat toate consemnările scrise ale acestui eveniment. De ce este important de subliniat acest fapt? C. S. Lewis, apologetul și teologul creștin, explică în cartea sa *Miracles* (Minunile):

Secretele instructorului bine pregătit!

Muzica și învățarea

Muzica este una dintre obsesiile adolescenților pretutindeni pe glob. Indiferent de continent sau de cultură, muzica îi unește. Există numeroase cântece scrise despre învierea lui Isus.

Gândiți-vă să ascultați împreună o astfel de melodie, ca mod de introducere sau de încheiere a studiului de față. Împărțiți foi cu textul, astfel încât să poată participa și membrii grupei.

3. În spatele scenei: Învierea lui Isus a tulburat mulți oameni. Soldații care păzeau mormântul au avut parte de un spectacol de lumini care i-a lăsat zăpăciți. Maria Magdalena și celelalte femei care au venit la mormânt au întâlnit îngeri pentru prima oară în viața lor. Au luat-o la fugă să le ducă ucenicilor vestea bună a învierii lui Isus.

În timp ce soldații de la mormânt au căzut secerăți de slava îngerului trimis să-L trezească pe Hristos, iar femeile au alergat cu vestea bună, conducătorii iudeilor care au

„Învierea este tema centrală a tuturor predicilor creștine redată în Faptele apostolilor. Învierea și consecințele ei au constituit «vestea bună» sau «Evanghelia» adusă de creștini: ceea ce numim astăzi «evanghelii» – relatările despre viața și moartea Domnului nostru – a fost conceput ulterior, pentru cei care acceptaseră deja Evanghelia. Evangheliile în niciun caz nu au fost baza creștinismului, ci ele au fost scrise pentru cei deja convertiți. Minunile învierii, și teologia acestei minuni, constituie prioritatea; biografia vine după aceea, ca un comentariu. Nimic nu poate sfida mai mult istoria decât a alege niște cuvinte rostite de Isus în evanghelii și a le considera elementele de referință, iar restul Noului Testament ca pe o construcție pe această bază. Primul fapt în istoria creștinismului este un număr de oameni care spun că au văzut învierea.” (Miracles, p. 143, 144)

2. Un simbol puternic: Învierea lui Isus este:

- ceea ce subliniază adevărul din învățăturile lui Isus (Faptele 2:22-24; 1 Cor. 15:12-20)
- esența Evangheliei (Rom. 4:24,25; 10,9; 1 Cor. 15:1-4)
- soluția la îndoiala credinciosului (Luca 24:38-43)
- motivul pentru care dăm mărturie și evanghelizăm (Matei 28:18-20; Faptele 10:39-43)
- semnul esențial al puterii zilnice a credinciosului de a duce o viață creștină (Rom. 6:4-14; 8:9-11; Fil. 3:10)
- motivul consacrării totale a vieții noastre (Rom. 7:4; 1 Cor. 15:57,58)
- antidotul pentru teama de moarte (Ioan 11:25; 1 Corinteni 15:54-58)
- exemplul pentru învierea noastră din morți (Faptele 4:2; 1 Cor. 6:14; 1 Tes. 4:13-18)

Implicațiile învierii lui Hristos în viața creștinului sunt inepuizabile.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

• Cu alți ochi

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

• Flash

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

• Repere

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

contribuit la moartea lui Hristos au fost de-a dreptul bulversați.

Ellen White scrie: „Prin faptul că Îl dăduseră pe Hristos la moarte, preoții se făcuseră unelte ale lui Satana. Acum erau cu totul în puterile lui. Se prinseseră într-o cursă din care nu vedeau altă scăpare decât să lupte mai departe împotriva lui Hristos. Când au auzit vestea despre învierea lui Hristos, s-au temut de furia poporului. Și-au dat seama că însăși viața lor era în pericol. Singura lor speranță era aceea de a face să se creadă că Isus era un înșelător, negând învierea Lui.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 785)

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Formați perechi și cereți-le să dea trei exemple de modalități în care îi pot împărtăși unui prieten semnificația învierii lui Isus. Încurajați-i să fie creativi. De exemplu, cum ar face acest lucru cu un prieten online? Dar cu un coleg de școală?

Rugați două sau trei perechi să-și citească soluțiile, apoi cereți-i unuia dintre cei prezenți să încheie cu o rugăciune, cerându-l lui Dumnezeu înțelepciune și ocazii de a împărtăși acest important adevăr cu alții în săptămâna care urmează.

Recapitulare

Reformulați:

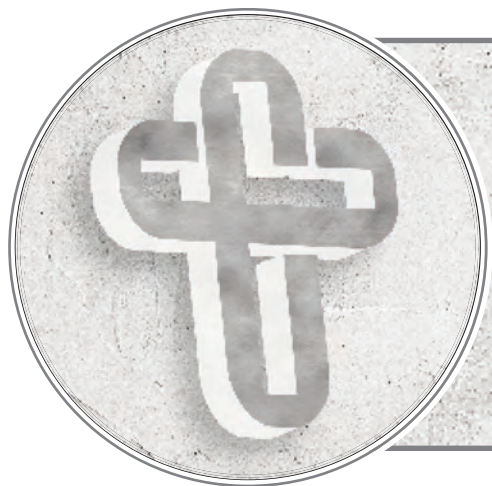
Vestea bună a mântuirii ar fi pierit în mormânt dacă Isus n-ar fi fost înviat. Isus Însuși a declarat: „De aceea Mă iubește Tatăl, pentru că Eu Îmi dau viața ca s-o iau din nou. Nimeni nu o ia de la Mine, ci Eu o dau de la Mine Însumi. Am autoritate s-o dau și am autoritate s-o iau din nou. Am primit această poruncă de la Tatăl Meu.” (Ioan 10:17,18)

Ellen White scrie că, atunci când îngerul Domnului i-a vorbit lui Isus în mormântul lui Iosif, „Mântuitorul a ieșit din mormânt prin viața care era în Sine Însuși” (*Ibid.*, p. 785). Puterea lui Isus asupra vieții și a morții nu numai că ne-a asigurat salvarea, dar ne-a și dat binecuvântata speranță că, asemenea lui Hristos, și noi, într-o zi, vom fi readuși la viață pentru a trăi în pace cu Dumnezeu.

Acesta a fost revoluționarul mesaj care a dat naștere creștinismului și rămâne esența Evangheliei astăzi. Indiferent de obiceiurile care ne înlănțuie sau de luptele care ne amenință, Isus poate sufla o viață nouă în noi. Chiar dacă suntem forțați să gustăm brutala cupă a morții, suntem asigurați că, într-o zi, Isus ne va chema la viață, pentru a trăi cu El o eternitate.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 80 și 81 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Primul martor

Referința biblică: Ioan 20:1-18

Comentariu: Hristos, Lumina lumii, capitolul 82

Text cheie: Ioan 20:17

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Reacția Mariei Magdalena la crucificarea lui Isus este, probabil, una dintre cele mai sfâșietoare dintre reacțiile urmașilor lui Isus. Ne putem imagina fața ei brăzdată de lacrimi și o putem auzi suspinând în agonie. Consemnările din evangheliile ale învierii lui Isus au o față foarte umană, iar această față este cea a Mariei.

Maria din Magdala Îl iubea pe Isus foarte mult – dintr-un motiv foarte întemeiat. Marcu 16:9 ne spune că Isus scosese șapte demoni din ea. Acesta este un motiv suficient să facă pe oricine să se bucure, însă Maria era în același timp și prostituată. Recunoștința ei pentru ceea ce făcuse Isus cu viața ei era anterioară morții lui Isus. Era aceeași Marie care Îi spălase picioarele lui Isus cu lacrimile ei și i le ștersese cu părul ei, spre nemulțumirea totală a tuturor celor adunați în casa lui Simon (Luca 7). I se iertase mult, așa că și iubea mult.

Iubirea atotcuprinzătoare a Mariei pentru Isus a făcut-o beneficiara unei revelații pe care nicio altă ființă umană nu a primit-o vreodată. Ea a fost prima persoană care L-a văzut pe Isus în starea Sa glorificată de după moarte. Isus a stat de vorbă cu ea și a încurajat-o, înainte să facă același lucru pentru mulți dintre ucenicii Săi. Acesta este unul dintre principalele lucruri ce trebuie punctate în această săptămână. Cei care Îl iubesc pe Isus cu toată inima și Îl caută vor primi revelații ale harului Său divin.

De asemenea, merită să fie observat că, în acea cultură patriarhală, Isus a ales să Se arate în starea Sa glorificată în fața unei femei. Isus a dat la o parte foarte multe tabuuri din zilele Sale, iar acesta este un exemplu foarte edificator în această privință.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor afla că Dumnezeu le dă speranță tuturor celor care sunt cu inima sfâșiată de durere. *(nivelul rațional)*
- Vor simți bucuria de a ști că Dumnezeu are rezervat un rol unic pentru fiecare dintre ei în planul Său de răscumpărare. *(nivelul emoțional)*
- Se vor bucura și ei la gândul că Isus a înviat din morți și le oferă speranță. *(nivelul practic)*

III. STUDIU APROFUNDAT

- Speranța
- Identitatea sexuală
- Bucuria

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Scopul acestei activități este să-i determine pe adolescenți să se gândească la rolul femeilor în Scriptură. Puteți extinde această activitate luând în discuție și faptele altor femei, de exemplu Rahav, Hulda, Tabita etc.

Mulți teologi feminiști critică ceea ce consideră a fi rolul „servil” al femeilor din Biblie. Amintiți-i grupei că relatările din Scriptură au fost făcute în contextul cultural al vremii

lor. Aceasta nu a însemnat că Dumnezeu a aprobat sau a dezaprobat moravurile sociale care subjugau femeile. Studiul de față constituie un exemplu al modului în care Dumnezeu vede rolul special al femeilor în planul Său.

Ilustrație

Reformulați:

La ziua de 29 septembrie 1992, în publicația *Today in the World* – un devoțional zilnic conceput de Moody Bible Institute – se relatea următoarea întâmplare:

„Edith Rockefeller McCormick, fiica lui John D. Rockefeller, avea un număr mare de angajați pentru întreținerea casei. Fără excepție, la fiecare angajat adopta următoarea regulă: niciunul nu avea voie să-i vorbească. Această regulă a fost încălcată o singură dată, când la casa de la țară a familiei a ajuns vestea că fiul cel mic murise din cauza scarlatinei.

Familia McCormick era în mijlocul unei petreceri, însă după o discuție între menajere și ceilalți angajați, s-a hotărât că d-na McCormick trebuie să afle cât mai curând. Când i s-a șoptit tragica veste, ea abia dacă a dat din cap, iar petrecerea a continuat.

Fără îndoială că d-na McCormick a simțit durerea pierderii fiului ei cel mic, însă educația ei aleasă nu îi permitea manifestarea în public a sentimentelor – nici măcar la moartea propriului copil. Fiecare dintre noi reacționează diferit la durere, dar un lucru e sigur: dacă trăim suficient de mult timp pe această planetă păcătoasă, cu toții vom plânge după cineva sau ceva drag.”

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Vă puteți imagina cum a fost pentru Edith Rockefeller să continue să stea la masă, în timp ce vestea morții fiului ei plutea în aer, amestecându-se cu aroma mâncării? Reacția ei generează automat întrebarea: Și-a iubit într-adevăr fiul?

Acum să comparăm reacția ei cu cea a Mariei Magdalena de după moartea lui Isus. Nu e greu de tras concluzia că, dacă n-ar fi fost Sabatul, Maria Magdalena ar fi rămas la mormântul lui Isus până când s-ar fi arătat îngerul venit să-L trezească din morți. Suferința Mariei a fost înlocuită cu speranța și bucuria de a-L întâlni pe Mântuitorul înviat.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Modul în care redă Ioan învierea este unic, din mai multe puncte de vedere. De exemplu, Ioan este singurul care precizează că învelitoarea de îngropare a lui Isus a fost frumos împăturită, împreună cu fâșiile de pânză. Luca

menționează fâșiile de pânză, însă uită de ștergar. De ce credeți că Ioan a făcut această mențiune? Acest detaliu n-ar trebui trecut cu vederea, în mod special de adolescenți, care urăsc să-și facă ordine în cameră. Este important și pentru că liderii evrei susțineau că cineva furase trupul lui Isus. Hoții nu și-ar fi luat timp să împătorească bucățile de pânză.

- Petru și Ioan s-au grăbit la mormânt imediat după ce Maria și celelalte femei le-au spus ucenicilor că trupul lui Isus lipsește. Luca 24:12 exprimă foarte clar faptul că, și după ce a văzut mormântul gol și învelitorile mortuare, Petru era „mirat de ce s-a întâmplat”. Ucenicii nu înțeleseseră profețiile din Vechiul Testament cu privire la învierea lui Isus și uitaseră și cuvintele Lui.

- Primele cuvinte consemnate rostite de Isus după ce a înviat sunt: „Femeie, de ce plângi?” (Ioan 20:13). Isus știa de ce plângea Maria. Atunci de ce a mai pus această întrebare? Să aibă vreo legătură cu speranța despre care vorbise Isus înainte de răstignire? Poate că Isus o întreba ceva mai profund: De ce plângi, când Eu ți-am spus că o să înviez?

- Adolescenților li s-a cerut să numească două lecții pe care le-au învățat din pasajul studiat. O idee importantă ar fi aceea a binecuvântării pe care o primesc cei care Îl caută cu ardoare pe Hristos. O alta este compasiunea sinceră pe care Isus a manifestat-o față de cei care sufereau din cauza morții Sale. Isus a fost primul Mângâietor trimis de Dumnezeu pe pământ.

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Psalmii 39:7; 1 Corinteni 15; 1 Tesaloniceni 4:16-18; Plângeri 3:24.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat:

1. Conflictul cosmic: Învierea lui Isus se încadrează în lupta intergalactică dintre Dumnezeu și Satana, lucru pe care n-ar trebui să-l uităm niciodată. În Isaia 14:12-15 ni se oferă o descriere a procesului prin care Dumnezeu a ajuns să-i expulzeze din cer pe Satana și îngerii lui. În Apocalipsa 12:12 se arată care a fost atitudinea lui Satana când a fost trimis din cer și ni se dă următoarea avertizare înfricoșătoare: „Vai de voi, pământ și mare, pentru că diavolul a coborât la voi cuprins de o mare furie, fiindcă știe că are puțin timp!”

Furia lui Satana față de Dumnezeu a fost îndreptată împotriva locuitorilor pământului. Scopul lui este acela de a distruge fiecare ființă umană prin orice mijloace posibile. Isus a ales să vină pe pământ, astfel ca să ne poată salva – nu în puterea naturii Sale divine, ci în slăbiciunea umanității. Învierea lui Isus nu numai că a salvat omenirea, dar a și pecetluit soarta lui Satana. Singurele părți rămase de jucat în această dramă cosmică sunt revenirea lui Isus pentru a-i lua pe cei drepti, examinarea timp de un mileniu a consemnărilor vieții fiecăruia și apoi sfârșitul definitiv al păcatului.

2. O scurtă oprire: După înviere, Isus i-a interzis Mariei să-L atingă până când nu mergea la Dumnezeu Tatăl. Deși Isus murise, acceptarea vieții Sale ca răscumpărare pentru omenirea păcătoasă depindea nu doar de ceea ce făcuse El. Jertfa trebuia acceptată de Tatăl, așa cum se întâmpla și în sistemul iudaic de jertfe. Ellen White notează: „A urcat în curțile cerești și chiar de la Dumnezeu a auzit asigurarea că ispășirea Lui pentru păcatele oamenilor fusese suficientă și că, prin sângele Său, oricine poate primi viața veșnică. Tatăl a întărit legământul făcut cu Hristos, că El îi va primi pe oamenii care se pocăiesc și sunt ascultători și că îi va iubi așa cum Îl iubește pe Fiul Său.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 790)

3. Ordinea evenimentelor: Cele patru evanghelii conțin relatări ușor diferite ale evenimentelor din preajma învierii lui Isus. Poate fi destul de dificil de urmărit ordinea lor exactă. Iată în continuare o prezentare în ordinea cronologică:

(a) Maria Magdalena; Maria, mama lui Iacov, și Salomea pornesc spre mormânt (Luca 23:55 – 24:1). Ele găsesc piatra dată la o parte (Luca 24:2-9).

(b) Maria Magdalena merge și le spune ucenicilor (Ioan 20:1,2).

(c) Maria, mama lui Iacov, se apropie și vede îngerul (Matei 28:1,2), apoi se întoarce și se întâlnește cu celelalte femei care aduc mirodenii.

(d) Între timp, Petru și Ioan ajung și ei, se uită înăuntru și pleacă (Ioan 20:3-10).

(e) Maria Magdalena se întoarce plângând, vede doi îngeri, apoi Îl vede pe Isus (Ioan 20:11-18). Hristos cel înviat îi dă misiunea să le spună ucenicilor (Ioan 20:17,18).

(f) Între timp, Maria, mama lui Iacov, se întoarce împreună cu femeile (Luca 24:1-4) și îi văd pe cei doi îngeri (Luca 24:5; Marcu 16:5). De asemenea, aud mesajul îngeru-

lui (Matei 28:6-8). În drum spre ucenici, sunt întâmpinate de Hristos cel înviat (Matei 28:9,10).

(Sursă: Merrill F. Unger, *The New Unger's Bible Handbook*, revizuit de Gary N. Larson [Chicago: Moody Press, 1984], p. 397, 398)

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Bucuria era sentimentul care îi învăluia pe ucenici în zilele care au urmat învierii lui Isus. Cereți-le celor prezenți să închidă ochii și să și-L imagineze pe Hristos cel recent înviat umblând printre ei. Fața Lui strălucește. Îmbrăcămintea Sa radiază. Cu un zâmbet cald îi salută pe fiecare dintre ei, în timp ce-și desface brațele. Acesta este Salvatorul lor personal și Salvatorul lumii.

Cereți-le adolescenților să se gândească la ceva ce vor să-l spună lui Isus. Poate că vor să-l mulțumească pentru ceva, să-l ceară iertare pentru ceva etc. Dați-le un minut în care să converseze, în gând, cu Isus.

Încheiați cu o rugăciune, mulțumindu-l lui Isus pentru jertfa Sa și speranța vieții veșnice.

Recapitulare

Reformulați:

„Deși plânsul poate înnopta cu mine, dimineața sosește bucuria” spune psalmistul, în Psalmii 30:5. Maria Magdalena, Maria – mama lui Iacov, Ioana, ucenicii și toți ceilalți credincioși nemenționați care L-au văzut pe Domnul înviat ar confirma veridicitatea cuvintelor lui David.

Maria Magdalena a fost prima persoană care a ajuns la mormântul lui Isus. Ea întruchipa durerea resimțită de toată lumea. Când a descoperit că trupul lui Isus lipsește, o

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea *Hristos, Lumina lumii*. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

groază plină de întristare a împins-o să alerge la ucenici să ceară ajutor. În aceste momente de disperare, Maria tânjea să afle ce se întâmplase cu Domnul ei. Răspunsul a venit de la Însuși Domnul.

Isus I s-a arătat ei înainte chiar de a Se întoarce la Tatăl. În fața ucenicilor a apărut abia după ce Se întorsese de la Tatăl. Maria Magdalena nu era cine știe ce uriaș spiritual al vremii ei. Era o simplă păcătoasă care credea că Isus îi poate schimba viața. Și i-a schimbat-o, iar ea l-a rămas pentru totdeauna recunoscătoare. Pentru acest devotament, a primit o onoare unică.

Acest studiu ne învață că Dumnezeu vede supărările noastre și ne oferă speranța, care se găsește doar în Hristos.

Secretele instructorului bine pregătit!

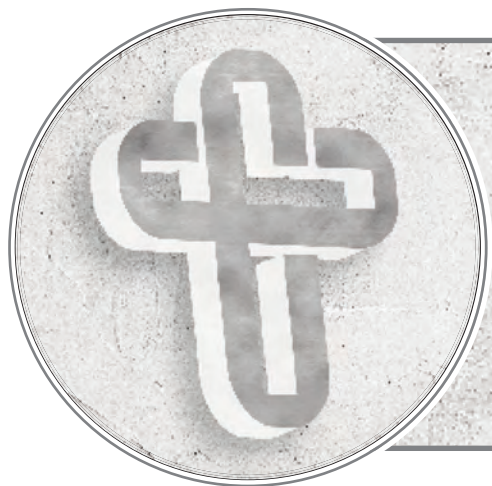
Descătușați discuția

A-i determina pe adolescenți să vorbească la Școala de Sabat – despre studiu, evident – poate fi un lucru dificil. De multe ori adolescenții au deja păreri clare despre material, unele chiar negative, pe care nu vor să le împărtășească într-un mediu în care se exercită o presiune destul de mare. Iată câteva căi de a-i determina pe elevi să discute și să-și împărtășească opiniile:

1. Căutați modalități de a păstra discuția la un nivel de egalitate între participanți. Încercați să formați cât mai des perechi sau grupe în care pot discuta și formula răspunsuri.
2. Nu vă angajați în discuții foarte profunde, decât în cazul în care adolescenții se prind de un subiect și cer mai mult timp de interacțiune.
3. După ce încep să vorbească, este foarte posibil ca unul dintre ei să spună ceva greșit sau ușor jenant etc. Corectați aceste greșeli într-un mod general. Evitați să atrageți atenția la anumite persoane, dacă se poate.

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 82 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Ardoarea inimii

Referința biblică: Luca 24,13-34

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolul 83

Text cheie: Luca 24,30-32

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Probabil că îngerii din cer ar vrea să ne întrebe astăzi: „Ce-i în capul vostru? Nu vedeți adevărul care e chiar înaintea ochilor voștri?” E ușor să privim înapoi la fundamentala relatare a morții și învierii lui Hristos și să fim zăpăciți de fragmentarea și de lipsa de claritate și credință a ucenicilor lui Hristos. Dar e posibil ca omenirea de astăzi să fie mai oarbă decât cei doi călători pe drumul spre Emaus, în ziua în care a înviat Isus din morți.

Relatarea conține o mulțime de unghiuri interesante de vedere și lecții pregnante. Cei doi ucenici se îndreaptă spre casă la sfârșitul zilei, fără să-L vadă pe Hristos. Învinși, își târâie picioarele spre casă, avându-L însă pe Hristos alături, iar atitudinea lor e perfect explicabilă, dată fiind reacția lor la evenimentele aceluia sfârșit de săptămână. Un alt moment interesant survine atunci când Hristos îi învață din Scriptură pe tot parcursul drumului, iar mai târziu, ucenicii aveau să spună: „Nu ne ardea inima (în noi) când ne vorbea pe drum și când ne deschidea Scripturile?” (Luca 24:32). Apoi, ucenicii L-au invitat pe Străin să rămână și, ca rezultat, Hristos li S-a descoperit.

Membrii grupei vor putea să vadă diferite lecții în studiul acestei săptămâni. Dar o temă principală este Hristos cel înviat care vine la noi, cei deziluzionați și sperați, și care, dacă îl ascultăm și ne ținem de El, ni Se va descoperi.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege că procesul de revelare și de învățare cere timp și efort. (*nivelul rațional*)
- Vor simți o încredere crescândă în faptul că Hristos

vine la noi atunci când suntem angajați într-o luptă. (*nivelul emoțional*)

- Vor lua hotărârea de a-i permite Cuvântului lui Dumnezeu să le arate cine este El pentru noi, astăzi. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Profețiile
- Îndoiala
- Ce trebuie făcut cu propriile sentimente

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Scoateți în evidență asemănările și deosebirile din răspunsurile pe care le-au dat. Deseori, oamenii cred că, dacă L-ar fi întâlnit în persoană pe Isus, ar dispărea toate dubiile și îndoielile pe care le au în relația cu El. Cu alte cuvinte, dacă L-am fi văzut pe Isus față în față, credința noastră nu s-ar mai clătina niciodată. Faptul de a te afla în prezența fizică, imediată a lui Isus nu este o garanție că viața ta de credință este mai puternică – așa cum o demonstrează viața ucenicilor. După cum vom vedea în studiul de astăzi, despre ucenicii pe drumul spre Emaus, sentimentele ne pot împiedica să vedem cine este Dumnezeu cu adevărat.

Ilustrație

Reformulați:

Este evident că cei doi ucenici care au parcurs drumul spre Emaus, în duminica învierii, nu au înțeles mesajul corect. Este ca în povestea finalului războaielor lui Napoleon. În bătălia de la Waterloo, generalul Wellington a ieșit învingător. La sfârșitul luptei, generalul a trimis vești în Anglia despre victoria repurtată. Au fost stabilite câteva puncte din care mesajul să fie retransmis. Iată cuvintele generalului Wellington trimise către patrie: „Wellington învins Napoleon Waterloo.” Dar s-a lăsat o ceață groasă și a acoperit parțial mesajul, așa că la englezi nu a ajuns decât: „Wellington învins.” Această veste i-a cutremurat pe mulți, până când ceața s-a ridicat și a apărut mesajul întreg și clar. Iată ce înseamnă să ai toate informațiile!

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Este foarte posibil ca ucenicii și mulți alții, în acea zi de duminică, să fi auzit mesajul doar parțial, ceea ce a determinat cu totul alte urmări. Ați trecut printr-o situație care v-a lăsat complet deziluzionați și derutați – deși nu erați decât în ceață, pentru puțină vreme? Cum ați reușit să ieșiți din acel nor? Ce ați făcut pentru a vedea mai clar situația în care vă aflați?

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a dezbate pasajul împreună:

- Citiți pasajul biblic și subliniați cuvintele care credeți că sunt esențiale pentru înțelegerea discuției dintre Isus și cei doi ucenici.
- Cum descrie Biblia atitudinea lor? Ce anume din ce fac și spun le dezvăluie starea emoțională?
- De ce credeți că Isus nu este imediat recunoscut? Pentru că își ascunde identitatea sau pentru că ei sunt atât de derutați încât nu văd cine este El?
- Ucenicii au spus: „Noi însă sperăm că El este Cel Ce avea să-l răscumpere pe Israel.” Cum se putea împlini acest lucru altfel decât prin moartea lui Hristos?
- Ce credeți că s-a schimbat în înțelegerea pe care o aveau ei cu privire la Hristos și moartea Sa, după ce Isus i-a învățat din Scripturi? Ce anume credeți că a făcut ca inima lor să „ardă”?
- Când Isus a frânt pâinea, ce imagini crezi că s-au desfășurat în imaginația lor?
- Ce mesaj credeți că are Dumnezeu pentru voi prin acest fragment biblic?
- În ce măsură s-a schimbat modul lor de gândire după ce au aflat că Isus a înviat? Nu uitați că auziseră zvonuri de la femei că trupul lui Hristos dispăruse. Ați putea rosti cuvintele lor din versetele

19-24 pe un alt ton, făcându-le astfel să însemne cu totul altceva? Încercați să le citiți în ambele feluri: prima dată cu disperare și sentimentul eșecului, iar a doua oară cu speranță și sentiment de reușită. În ce măsură modul nostru de gândire determină semnificația?

- În ce mod simbolurile și ritualurile (de exemplu Sfânta Cină, botezul etc.) încearcă să ne revitalizeze experiența închinării? Ce le-ar face să fie niște metode și mai bune de aducere aminte?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Matei 17:1-18; Apocalipsa 1:1-3; Ioan 21:4-8; Faptele 9; Luca 16:19-31.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat:

Orașul Emaus se afla cam la 11 kilometri vest de Ierusalim, ceea ce înseamnă că ucenicii au făcut drumul spre casă cam pe când apunea soarele. E greu de știut cât au mers pe jos, dar le-a luat suficient de mult timp, întrucât au ajuns la destinație pe întuneric. Dat fiind faptul că erau atât de angajați în discuție, e posibil să nu fi fost presați de timp, ci de o enigmă – mult mai presantă.

Analizând câteva cuvinte-cheie pe care Luca le folosește pentru a descrie atitudinea și modul de gândire al ucenicilor, putem să reconstituim atmosfera și să înțelegem comportamentul lor. Luca spune: „Aceștia vorbeau unul cu altul despre lucrurile care se întâmplaseră. În timp ce vorbeau și se întrebau, Isus Însuși S-a apropiat și mergea alături de ei” (Luca 24:14,15). Aceste două verbe descriu o discuție în curs – încercarea mai multor ipoteze și idei. Într-un anumit sens, ei dădeau filmul evenimentelor înainte și înapoi, încercând să le înțeleagă.

Hristos a făcut două lucruri pentru a-i ajuta să înțeleagă. În primul rând, le-a reamintit ceea ce spusese Dumnezeu în sfântul Său Cuvânt: „Și, începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat ce era scris cu privire la El în toate Scripturile” (Luca 24:27). E foarte posibil ca Isus să fi folosit aceleași pasaje și să fi repetat aceleași lucruri pe care le predicase trei ani la rând. Dar factorul timp poate fi decisiv. Hristos nu numai că le-a spus cine este, dar le-a și demonstrat practic, prin frângerea pâinii. Textul spune: „În timp ce stătea la masă cu ei, a luat pâinea, a rostit binecuvântarea, apoi a frânt-o și le-a dat-o” (vers. 30). Întregul sistem de educație și de închinare al evreilor avea la bază reeditarea intervențiilor lui Dumnezeu în istoria lor. Fiecare festival era o manifestare vie a modului în care este Dumnezeu și a ceea ce El a făcut. Mintea iudeului era antrenată să observe și să-și aducă aminte fiecare gest, nuanță și simbol. În Deuteronomul 6:6-9, planul lecției pentru învățarea activă sună așa: „Iar cuvintele acestea, pe care ți le poruncesc astăzi, să le păstrezi în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești despre ele când vei fi acasă sau în călătorie, când te vei culca sau când

te vei trezi. Să ți le legi de mâini ca semn de aducere-ămin-te și să ți le fixezi pe frunte. Să le scrii pe ușorii caselor tale și pe porțile cetăților tale.”

Pentru a ne face o idee despre semnificația revelației date la masă, trebuie luat în calcul faptul că cei doi ucenici s-au întors la Ierusalim în aceeași seară, pe întuneric, pen-tru a găsi odihna de care se bucurau ceilalți ucenici. Acest pasaj biblic e plin de adevăruri spirituale. Dar înțelegând modul în care gândeau evreii, reușim să colorăm puțin atmosfera și ni se oferă câteva explicații de natură spirituală privind experiența „revelării” lui Hristos.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Scopul acestei activități este să demonstreze cum tim-pul, discuția cu alții și preocuparea persistentă ne ajută să-L vedem și să-L înțelegem mai bine pe Hristos.

Arătându-le o fotografie, un desen, un fruct sau flori, rugați grupa să descrie pe o hârtie ceea ce văd. fiineți acoperit respectivul obiect și descoperiți-l doar pentru puțin timp. Cereți-le adolescenților să descrie ce au observat inițial. Discutați și veți observa că unii au sesizat lucruri pe care alții nu le-au observat. În felul acesta, toată lumea va dobândi o viziune mai cuprinzătoare. Apoi, descoperiți obiectul pentru un timp mai îndelungat și vedeți, din nou, ce au sesizat cei din grupă.

Spuneți: Comparați prima impresie cu ceea ce ați înțeles acum referitor la obiectul nostru. În ce măsură v-a ajutat discuția cu alții? Care este asemănarea dintre această activitate și experiența ucenicilor în drumul spre Emaus? Ce avem de învățat astăzi?

Secretele instructorului bine pregătit!

Timpul învață

Elevii, indiferent că le place să vorbească sau să mediteze mai mult, au nevoie să-și cristalizeze gân-durile și să le lase la pritic. E ușor de sesizat care sunt cei cărora le place să vorbească mai mult și cei care, pur și simplu, stau și meditează. Secretul în ambele cazuri este timpul, care îi ajută și pe unii, și pe alții să asimileze. În timp ce predați, asigurați-vă că lăsați suficient timp de gândire, dar și pentru dis-cutarea lucrurilor celor mai importante.

Această lecție este un studiu de caz cu privire la discuție și meditație. Călătorii „discutau”; dar nu a fost suficient – aveau nevoie de timp de gândire la cel mai mare eveniment din istorie, pentru a-i acorda semnificația cuvenită. Fie că le oferiți elevilor timp să gândească în timpul orei, fie, le creați ocazii de reflectare în afara orei, important este să le permiteți să aibă răbdare cu propriile lor concluzii.

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le partici-panților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Recapitulare

Reformulați:

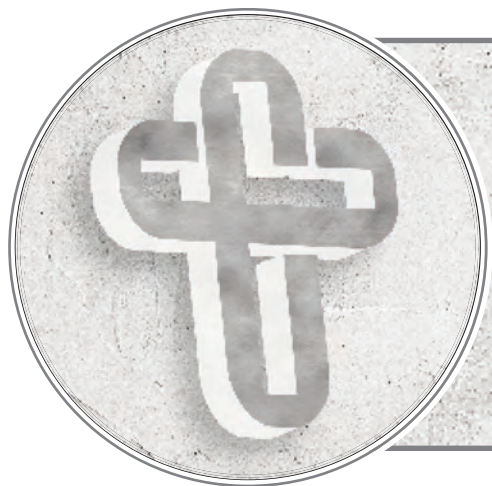
Prima impresie are întotdeauna un impact puternic. Dar dacă primele impresii ar sta la baza modului în care ne vedem unii pe alții, și pe Hristos, n-ar fi un lucru prea bun. Acest fragment biblic nu reprezintă un caz de prime impresii greșite. Ucenicii, în drum spre Emaus, au discutat cu Isus. Îl cunoșteau dincolo de primele impresii. Dar trașismul situațiilor și trauma prin care trecem parcă generează o ceață care ne întunecă viziunea și ne anihilează capacitatea de a vedea lucrurile în ansamblu. În Evrei, Biblia spune: „Îl vedem însă pe Isus, Care a fost făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, încoronat acum cu slavă și onoare datorită morții pe care a suferit-o, pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, să guste moartea pentru toți” (2:9).

Dacă vă spuneți în sinea voastră: „O, eu îl văd pe Hristos și știu cum este, dar...”, înseamnă că sunteți încă în ceață. Dacă persoana lui Hristos și faptele Sale nu reușesc prea mult să vă miște sufletul să vă doriți să-L urmați, atunci nu-L vedeți prea clar. Ucenicii de pe drum au crezut că au priceput care este situația cu Hristos. Dar discuția lor a dovedit că mai erau încă multe de aflat. Descoperirea, revelația s-a produs atunci când ei s-au preocupat suficient de mult încât să meargă, să discute și să nu se oprească din căutat; deoarece, cu timpul, Hristos cel înviat a apărut. Chiar dacă a fost întuneric și pericol pe acel drum, ei își au ridicat chiar în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și i-au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați laolaltă. Ei le-au zis: «Domnul a înviat într-adevăr și i s-a arătat lui Simon!» (Luca 24:33,34)

ÎNSEMNĂRILE INSTRUCĂTORULUI

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolul 83 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Dați mâna și împăcați-vă!

Referința biblică: Luca 24:33-48; Ioan 20:19-29; 21:1-22

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 84, 85

Text cheie: Ioan 21:15

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

După moartea și învierea lui Isus, ucenicii erau epuizați emoțional și aveau mare nevoie de încurajare. Erau încă secătuiți de atâta durere, și totuși entuziasmați la gândul că Isus a înviat din morți. Stresul și presiunea i-a afectat diferit. Toma s-a hotărât să nu creadă, îndepărtându-se de prieteni și necrezându-i că, într-adevăr, Îl văzuseră pe Isus în carne și oase și sănătos. Luând în calcul toate problemele lor personale, Toma pur și simplu a închis ușa posibilității ca Isus să fie viu, decidând să o deschidă doar dacă Îl va vedea cu ochii lui. S-a detașat de puterea și încurajările prietenilor, izolându-se emoțional de ei.

Petru, pe de altă parte, tânjea după compania celorlalți ucenici, așa cum era odată. Dar după ce L-a renegat pe Isus în ceasul acela de slăbiciune, Petru pierduse respectul și încrederea lor. El fusese cel cu gura mare, scoțând cuvinte pe gură înainte să stea să se gândească. Tot o dăduse înainte cu cât de mult Îl iubește pe Isus mai mult decât ceilalți ucenici, dar acum, că fusese pus la încercare și picase, era public umilit și separat de grup.

După înviere, Isus a avut nu doar o misiune pentru ucenicii Să – aceea de a merge și a predica în lume –, ci și voia să-i reunească și să refacă grupul sudat care existase odată. Toma avea nevoie să i se arate dovada, pentru a putea fi readus la unitate cu ceilalți. Petru avea nevoie de o ocazie de a-și manifesta devotamentul față de Isus, după gestul său de negare. Isus avea și El nevoie să le arate altora că îl iertase pe Petru și că încă avea suficientă încredere în el, încât să-i încredințeze o misiune importantă.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor înțelege nevoia lor după alți oameni și după relații. (*nivelul rațional*)
- Își vor simți nevoia după intervenția lui Dumnezeu de a vindeca breșele de încredere, precum și leziunile în stima lor de sine, cauzate de greșelile din trecut. (*nivelul emoțional*)
- Vor apela la Dumnezeu să le vindece inimile și să-i ajute să lege și să mențină relații cu oamenii din jurul lor. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Dragostea este...
- Unitatea în trupul lui Hristos – punct fundamental de doctrină # 14
- Iertarea de sine

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date.

Cereți-le adolescenților să spună care sunt tacticile lor de apărare atunci când se simt jenați, când sunt bolnavi sau stresați. Cum reacționează? Se retrag dintre oameni? Caută compania altora? Sunt sarcastici sau guralivi? Devin tăcuți?

Întocmiți o listă cu diferitele reacții la stres și afișați-o undeva la vedere. Parcurgeți fiecare punct și întrebați grupa care ar fi reacția ei dacă ar vedea pe cineva reacționând în respectivul fel. Ar trage concluzia că acea persoană este nepoliticoasă? Ar evita-o? I-ar recunoaște nevoia de ajutor?

Ilustrație

Reformulați:

Se povestește despre un șoricel care, într-o noapte, a mirosit delicioasa aromă de brânză și s-a uitat atent prin gaura lui din perete, ca să vadă dacă nu cumva există vreo cursă de șoareci.

– Hm, este o cursă de șoareci! a chițăit el îngrozit și a fugit afară să le spună și celorlalte animale de la fermă. Este o cursă de șoareci, este o cursă de șoareci! a început el să strige.

– Nu văd care e legătura cu mine, a spus o vacă. Nu mă mai deranja cu asta.

– Cursele de șoareci nu fac niciodată rău porcilor, a spus porcul.

– Mare lucru, a spus găina. Calmează-te și nu-ți mai face atâta stres.

Așa că șoarecele s-a dus în gaura lui din zid, deprimat și foarte speriat de cursa de șoareci.

Într-o altă noapte, șoarecele a auzit un plesăit sinistru și a tras cu ochiul prin gaura lui, ca să vadă ce se întâmplase. Prins în cursă, era un șarpe. Când soția fermierului s-a aplecat să vadă ce se prinsese în cursă, șarpele a mușcat-o de mână. Nu a trecut mult, și soția fermierului s-a îmbolnăvit foarte tare.

Nu era o familie bogată. După ce a fost chemat doctorul, acesta a trebuit plătit. Așa că fermierul a tăiat porcul, ca să aibă ce-i da la doctor. Dar soția lui era din ce în ce mai bolnavă și, știți cum se spune, supa de pui e bună să te pună pe picioare. Prin urmare, fermierul a tăiat găina, ca să facă supă din ea. Într-un final, soția fermierului a murit și au venit o mulțime de oameni ca să-l consoleze. Nu avea ce să le dea de mâncare, așa că a tăiat vaca.

Uneori, cursa de șoareci afectează toată ferma.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Asemenea poveștii cu șoarecele, uneori nu credem că problemele altora ne pot afecta în mare măsură. Ne dorim să nu ne mai deranjeze cu ele. Dar nu suntem deloc atât de independenți pe cât am vrea să credem. Am fost creați să avem nevoie unii de alții și doar atunci când avem grijă unii de alții suntem cu adevărat fericiți și ne simțim în siguranță. Chiar și ucenicii au trebuit să învețe această lecție, iar Isus S-a străduit foarte mult să le arate câtă nevoie aveau să fie uniți.

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studiu împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

- Cum le-a arătat Isus ucenicilor că îi iubește?
- Când ar fi putut Isus să discute prietenește cu ucenicii sau, dimpotrivă, să-i trezească brutal la realitate?
- Ce încerca Isus să facă atunci când l-a luat la întrebări pe Petru?
- De ce această metodă aleasă de El a fost cea mai blândă și cea mai ușoară pentru scopul urmărit?

Folosiți următoarele pasaje în completarea acestui studiu: Iov 42:7-17; 1 Corinteni 12:12-30; 13.

Context imediat și cadru istoric

Folosiți următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

Când a murit Isus, ucenicii au traversat cea mai stresantă perioadă din viața lor de până atunci. Nu numai că le fuseseră spulberate speranțele că Isus era, într-adevăr, Mesia, dar își pierduseră și un prieten apropiat în cea mai brutală modalitate care le-a trecut romanilor prin minte. Erau topiți de suferință. În același timp, puneau la îndoială absolut tot ce știau până în acel moment. Oare Isus chiar era Hristos? Oare era fals tot ceea ce ajunseseră să creadă? Dacă Isus n-a răsturnat Imperiul Roman și n-a devenit rege, atunci să fi mințit în legătură cu cine era? În plus, le era teamă și că viața le era pusă în pericol. Ce se va întâmpla cu ei, niște urmași devotați ai lui Isus, dacă liderii religioși evrei și Roma L-au crucificat pe Isus?

Când Isus a înviat și a apărut înaintea lor, ucenicii nu mai puteau de bucurie. Totuși, perioada lor de stres nu se încheiase. Șocul învierii, rememorarea cuvintelor spuse de Isus în această privință și șocul emoțional de fiecare dată când Îl vedeau au avut un impact puternic asupra lor. Se adunau pentru a se încuraja și a-și aduce aminte unii altora de promisiunile făcute de Isus, însă nu toți reacționau la fel în această perioadă de mare stres.

Petru și alții fuseseră pescari până să-i cheme Isus. Unii teologi susțin că aceștia n-ar fi avut rezultate prea bune în școlile rabinice și de aceea fuseseră obligați să urmeze meseria taților lor. Când i-a chemat, Isus a demonstrat că au preț în ochii Săi. Dar după ce El a murit, chiar și după ce a înviat, ei s-au simțit pierduți. Ce să facă? Cum să se întrețină? Tumultoasa perioadă de umblare cu Isus se terminase, așa că s-au întors la ceea ce știau să facă mai bine: să pescuiască.

Chiar și în barca de pescuit, vorbeau despre Isus. Era o perioadă de tranziție și, deși știau că Isus a înviat, erau convingeți că lucrurile nu vor fi niciodată la fel. Petru pierduse respectul prietenilor săi și al ucenicilor. Nu era deloc urmașul devotat al Maestrului, așa cum crezuse. Și ceilalți se simțeau dezamăgiți. Chiar și în bucuria învierii lui Isus, se simțeau deziluzionați și pierduți. Aveau nevoie de ceva... de cineva să-i unească din nou.

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Cereți-le adolescenților să se gândească la o modalitate de a contribui constructiv la desfășurarea Școlii de Sabat. Poate că ar vrea să conducă biserica în cântare sau să le ureze bun venit musafirilor sau să participe la misiunea socială a bisericii locale. S-ar putea să nu aibă o idee foarte precisă pe loc, însă rugați-i să se gândească la acest lucru și să vină sâmbăta următoare cu un plan

Ce anume îi face să simtă că fac parte din comunitatea bisericii? Ce îi face să simtă că au un aport considerabil și sunt apreciați? Cum ar vrea să pună în practică planul conceput?

Recapitulare

Reformulați:

Unitatea a fost importantă pentru Isus, dar a fost importantă și pentru ucenici. Ei voiau să fie uniți. Petru voia să fie împreună cu alții. Voia să facă parte din grup, să fie respectat din nou. Dumnezeu vrea să fim uniți, pentru că în felul acesta ne-a creat să dobândim bucuria supremă, sentimentul utilității și al siguranței. A aparține de un grup este important la multe niveluri în experiența umană.

Secretele instructorului bine pregătit!

Învățare la minut

La sfârșitul orei, faceți un exercițiu de un minut. Cereți-le elevilor să scrie (a) care consideră ei că este elementul principal al lecției și (b) care este principala dilemă pe care încă o au după această lecție. Strângeți și citiți hârtiile nesemnate. Puteți folosi câteva dintre dilemele lor ca punct de pornire pentru lecția următoare.

Această tehnică îi menține atenți pe elevi în timpul orei și vă ajută și pe dvs. să vedeți care este nivelul la care au ajuns în procesul de asimilare a cunoștințelor. În ce moment spiritual se află? Pe ce idei vă puteți baza în studiul următor, pentru a-i ajuta în experiența lor personală cu Dumnezeu?

(Preluare http://trc.virginia.edu/Publications/Teaching_Concerns/Spring_1995/TC_Spring_1995_Students_Thinking.htm)

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

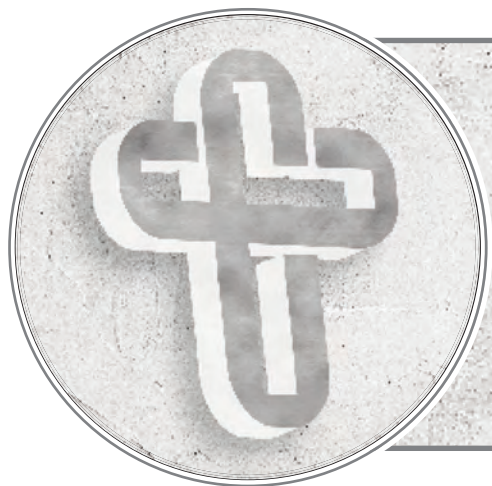
Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

ÎNSEMNĂRILE INSTRCTORULUI

<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
---	---

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 84 și 85 din *Hristos, Lumina lumii*.

CONEXIUNISALVATOARE

Cu capul în nori sau cu picioarele pe pământ

Referința biblică: Matei 28:16-20; Luca 24:50-53;

Faptele 1:9-12

Comentariu: *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 86, 87

Text-cheie: Faptele 1:9-11

PREGĂTIRE

I. PREZENTARE GENERALĂ

Când S-a înălțat de pe pământ, Isus le-a lăsat urmașilor Săi o misiune clară: „Prin urmare, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit! Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!” (Matei 28:19,20). Doi bărbați îmbrăcați în alb au subliniat această poruncă atunci când au pus întrebarea: „De ce stați și vă uitați spre cer?”

Și astăzi, urmașii lui Hristos au aceeași mare misiune de a merge și a face ucenici, botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Prin urmare, dacă nu îndeplinim această chemare, suntem întrebați același lucru: „De ce stați și vă uitați spre cer?”

Putem concepe teologii bine puse la punct, putem oferi servicii religioase de cea mai bună calitate, dar dacă nu dăm curs Marii Trinități, nu suntem altceva decât niște creștini cu capul în nori. Există o vorbă veche în acest sens: „Suntem atât de preocupați de cer, încât nu suntem buni de nimic aici, pe pământ.”

Dumnezeu nu are nevoie de oameni cu capul în nori. El vrea să fim cu picioarele pe pământ – ucenici total implicați, care îi vor căuta pe cei pierduți și îi vor învăța să asculte de tot ce a poruncit Isus.

Acest studiu oferă cadrul perfect pentru a-i provoca pe tineri să se implice într-o cauză mai importantă decât propria lor persoană. Folosiți această ocazie pentru a vă inspira grupa să răspundă la invitația lui Isus de a răspândi Vestea Bună întregii lumi.

II. SCOP

Membrii grupei:

- Vor auzi istoria înălțării lui Isus și dificila misiune de adio pe care le-a dat-o urmașilor Săi. (*nivelul rațional*)
- Vor simți chemarea lui Dumnezeu de a le împărtăși Evanghelia prietenilor care sunt departe de Dumnezeu. (*nivelul emoțional*)
- Vor fi impulsionați să dea curs Marii Trinități. (*nivelul practic*)

III. STUDIU APROFUNDAT

- Îngerii
- Trinitatea – puncte fundamentale de doctrină # 2-5
- Isus
- Ucenicia / mentorarea
- Evanghelia

Pe site-ul www.leadoutministries.com veți găsi materiale auxiliare în limba engleză, care vă vor ajuta la predarea acestui studiu.

PREDARE

I. INTRODUCERE

Activitate

Rugați membrii grupei să completeze secțiunea Ce părere ai? din studiul lor. Apoi, puteți dezbate răspunsurile date:

Cereți-le adolescenților să-și imagineze înălțarea lui Hristos. În timp ce stau cu ochii închiși, citiți Luca 24:50-53 și Faptele 1:9-12. Lăsați-le un minut de liniște să-și imagineze scena. Apoi rugați-i să rostească tare primul cuvânt care le vine în minte când le puneți următoarele întrebări:

- Ce sunete auziți?
- Ce lucruri vedeți?
- Ce mirosuri simțiți?
- Ce lucruri puteți pipăi?

Ilustrație

Reformulați:

Kevin Miller, vicepreședinte executiv al *Christianity Today*, compară două misiuni spațiale. El rememorează catastrofa din ianuarie 1967, când a fost testat Apollo 1, care avea să fie primul zbor Apollo de trei persoane într-o capsulă, pe orbita Pământului. Experții presupun (deși încă există dezbateri cu privire la ce s-a întâmplat exact) că undeva de-a lungul celor 50 de kilometri de cablu, un fir s-a desprins de izolație. Iar acest cablu neizolat, care s-a întâmplat să fie în apropiere de o linie de răcire, a produs o reacție chimică violentă între argintul din cablu și glicolul etilic. Flăcările au cuprins tavanul cabinei. La ora 18:31, astronautul Roger Chaffee a spus: „Focul a pătruns în cabina de pilotaj.” Câteva secunde mai târziu, transmisia s-a întrerupt cu un urlet de durere. Toți cei trei astronauti au murit.

Doi ani mai târziu, când Apollo 11 s-a pregătit să ducă ființe umane pe Lună, președintele american Nixon i-a cerut lui William Safire să scrie un discurs intitulat: „În eventualitatea unui dezastru pe Lună”. Dacă ceva n-ar fi mers bine în misiunea de pe Lună, Nixon avea să citească speech-ul la televizor, comunicările radio ar fi fost întrerupte, astronautii ar fi fost lăsați singuri să moară, iar un preot ar fi încredințat sufletele lor adâncului adâncurilor.

Din fericire, lucrurile au mers altfel. Pe data de 20 iulie 1969, cu combustibil pentru mai puțin de 30 de secunde, modulul lunar a amerizat pe Sea of Tranquility (Marea de liniște), iar comandantul Neil A. Armstrong a pășit de pe scară pe suprafața prăfoasă și gri a Lunii. Era pentru prima oară când omul ajungea pe un alt corp ceresc.

După întoarcerea pe Pământ, în cinstea astronautilor s-au ținut parade și mese oficiale la Washington, iar președintele Nixon le-a înmănat Medalia Prezidențială a Libertății. Ce mai sărbătoare! Rasa umană tocmai reușise cea mai mare realizare tehnologică a tuturor timpurilor.

II. PASAJUL BIBLIC

Punct de pornire

Reformulați:

Când Hristos a realizat cel mai mare act de iubire și răscumpărare din toate timpurile – când a urcat printre nori și a atins culmile cerești – ce mai sărbătoare a fost! Isus tocmai încheiase cea mai periculoasă și cea mai importantă misiune din toate timpurile. A ținut piept urii intense a oamenilor doar cu adevăr și dragoste. S-a supus

de bunăvoie lui Dumnezeu și Și-a îndeplinit misiunea de a renunța la viața Sa, aceasta ca un sacrificiu care să-i aducă pe oameni înapoi la Dumnezeu. L-a învins pe diavol. A distrus moartea. Acum Se întoarce triumfând.

De ce sărbătorim învierea? Pentru că toate cerurile au sărbătorit întoarcerea victorioasă a Fiului, Mielul care a fost junghiat, Leul care a cucerit, Cel care spune în bucurie și putere: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.”

Fișă de studiu pentru instructori

După ce ați parcurs secțiunea Caz în studii împreună cu membrii grupei, folosiți următoarele sugestii pentru a debata pasajul împreună:

Matei 28:16-20

- Credeți că faptul de a-L vedea pe Isus înviat le-a schimbat opinia ucenicilor despre El și misiunea Sa pe pământ? Dacă da, cum? Dacă nu, de ce nu?
- Observați cum ucenicii se închinau la Isus, dar unii aveau îndoieli. Dacă v-ați fi numărat printre ucenici, din ce tabără ați fi făcut parte? Explicați.
- Fiecare membru al grupei să scrie o redare modernă a Marii Trimiteri (Matei 28:19,20)

Luca 24:50-53

- Observați reacția ucenicilor după înălțare. Aveau sentimentele și emoțiile celor doi ucenici în drum spre Emaus (Luca 24:13-27). Care este deosebirea dintre absența cauzată de răstignire și cea cauzată de înălțare?
- Ce impact are înălțarea asupra viziunii creștinului asupra lumii?
- Comparați închinarea descrisă în acest pasaj cu închinarea din Matei 28:17.

Faptele 1:9-12

Ellen White descrie în felul următor această scenă: „În timp ce ucenicii priveau încă spre cer, li s-au adresat niște glasuri plăcute ca cea mai frumoasă muzică. S-au întors și au văzut doi îngeri în chip de oameni, care le-au vorbit...”

Îngerii aceștia erau din grupul celor care așteptaseră într-un nor strălucitor să Îl însoțească pe Isus către casa Lui cerească. Fiind cei mai de frunte din ceata îngerilor, ei erau cei doi care veniseră la mormântul lui Hristos, la învierea Sa, și care fuseseră cu El în tot cursul vieții Sale pe pământ. Cu dorința arzătoare, tot cerul așteptase să se termine rămânerea Sa într-o lume mândită de blestemul păcatului. Venise timpul ca universul ceresc să Îl primească pe Împăratul lui. Oare cei doi îngeri nu doreau și ei să fie în mulțimea celor care Îl salutau pe Isus? Dar din simpatie și iubire pentru aceia pe care El îi părăsise, au mai așteptat, ca să-i încurajeze.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 831, 832)

- În ce sens am putea fi acuzați că stăm cu capul în nori și nu facem nimic practic?
- Cum ne încurajează Dumnezeu atunci când ne dorim arzător să fim în prezența Sa?

Context imediat și cadru istoric

Folosii următoarele informații pentru a analiza într-un context mai larg pasajul studiat.

Matei 28:16-20: Ultimele cuvinte sunt foarte importante. Dacă cineva moare sau pleacă, probabil că nu ne vom lua la revedere discutând cine știe ce nimicuri. În cazul lui Isus, El a plecat de pe acest pământ lăsând foarte puține indicații pentru urmașii Săi. Isus a exprimat foarte clar faptul că urmașii Săi vor fi sub autoritatea Sa; vor face mai mulți ucenici; vor boteza și îi vor învăța pe acești noi credincioși să-L asculte pe El și, în caz că existau dubii, tot El avea să fie cu ei până la sfârșit. În misiunile precedente, Isus îi trimisese pe ucenici să predice mesajul Său evreilor (Matei 10:5,6), dar acum misiunea Sa nu avea să cunoască limite. Isus a murit ca să răscumpere oameni din toate națiunile.

Trebuie să mergem – indiferent că asta înseamnă vizavi sau peste ocean – să facem ucenici. Nu este deloc o sugestie, ci este o poruncă precisă din partea Mântuitorului nostru înviat. Făcând acest lucru, vom fi încurajați de convingerea că Isus este întotdeauna cu noi.

Luca 24:50-53: Cu excepția descrierii succinte pe care o face Marcu scenei înălțării (Marcu 16:19), doar Luca (aici, în Faptele 1:8-12) menționează acest eveniment. Doar el precizează locul (Luca 24:50) și momentul (Faptele 1:3).

Această relatare constituie un final nimerit la Evanghelia lui Luca, pentru că are elemente puternice atât de ordin fizic, cât și de ordin spiritual legate de Isus. Pe tot cuprinsul evangheliei sale, Luca Îl reprezintă pe Isus ca exemplul suprem al vieții trăite în perfectă armonie cu planul lui Dumnezeu – ca un copil trăind în ascultare de părinți și totuși cutremurându-i pe conducătorii religioși în Templu prin cunoștințele Sale; apoi, ca adult, slujindu-l lui Dumnezeu și altora prin învățături și vindecări, iar în final, ca jertfă pentru păcat, fără să Se plângă.

Accentul pus de Luca se potrivea foarte bine cu cititorii greci cărora el li se adresa. Grecii puneau mare preț pe faptul de a fi un exemplu și pe dezvoltarea personală și deseori se angajau în conversații cu privire la perfecțiune. Totuși, ei se luptau să găsească importanța spirituală a lumii fizice. Pentru a-i ajuta să-L înțeleagă pe Dumnezeul care a combinat perfect lumea fizică și cea spirituală, Luca a accentuat faptul că Isus nu a fost un spirit fantomatic, ci o ființă umană vie, care s-a adresat atât nevoilor fizice, cât și celor spirituale ale oamenilor pe care i-a slujit.

Faptele 1:9-12: După 40 de zile petrecute cu ucenicii (Faptele 1:3), Isus S-a întors în cer. Cei doi bărbați, sau îngeri, au explicat foarte clar faptul că Isus Se va întoarce în același fel în care a plecat – vizibil și în formă umană. Noi știm că El va reveni; nu există niciun motiv pentru care să fim nepregătiți (1 Tesaloniceni 5:2).

III. ÎNCHEIERE

Activitate

Fiecare membru al grupei să petreacă un minut în rugăciune tainică. Aceasta să se axeze pe următoarea întrebare: „Doamne, cum pot da curs Marii Trimiteri în săptămâna care urmează?” Lăsați-le la dispoziție suficient timp cât să aștepte din partea lui Dumnezeu un răspuns. Puteți apoi discuta experiența aceasta cu toată grupa, dacă doriți, sau pur și simplu fiecare membru să plece când a terminat.

Recapitulare

Reformulați:

Ideea principală este următoarea: Isus ne-a chemat să fim cu picioarele pe pământ, nu cu capul în nori. Putem noi

Alte rubrici...

Faceți referire la celelalte rubrici din Ghidul pentru adolescenți.

- **Cu alți ochi**

Întrebați cum sunt reflectate în citate ideile din pasajul studiat astăzi.

- **Flash**

Citiți fragmentul, precizând că face parte din comentariul lui Ellen White asupra pasajului biblic studiat în această săptămână, care se găsește în cartea Hristos, Lumina lumii. Întrebați ce relații există între fragmentul citat și discuțiile pe care le-ați avut pe baza întrebărilor de la Fișă de studiu.

- **Repere**

Îndreptați-vă atenția spre versetele ce au legătură cu subiectul studiului de astăzi. Spuneți-le participanților să le citească și fiecare să aleagă un verset care i se adresează în mod direct. Apoi, rugați-i să explice alegerea făcută.

Sau puteți forma perechi, cărora să le dați câte un text pentru a fi discutat.

Secretele instructorului bine pregătit!

Creșterea participării clasei

Ați simțit vreodată că parcă toți membrii grupei au lacăt pe gură? Profesorul dr. Mike Wong oferă următoarele sugestii simple pentru îmbunătățirea implicării elevilor:

- Puneți întrebări mai bune! Gândiți-vă să formulați întrebări care să stimuleze gândirea profundă, în locul întrebărilor generice, de exemplu: „Faceți și voi așa?” sau „Cum ați explica această idee unui prieten necredincios?”
- Folosiți activități! Faceți activități pe perechi, pe grupe mici sau cu întreaga grupă și mergeți prin sală, oferindu-vă ajutorul.
- Încurajați elevii să-și asume responsabilitatea pentru învățare! Faceți clar de la bun început de ce este relevantă respectiva lecție și ce vor avea de câștigat dacă se implică până la sfârșit.

schimba lumea pentru Hristos? Trebuie cel puțin să încercăm. Încheiați cu următoarea ilustrație:

În august 2006, Fox News a transmis un program cu titlul: *Poate Rick Warren schimba lumea?* în care reporterii l-au întrebat pe Rick Warren despre cartea sa *The Purpose Driven Life* (Viața condusă de scopuri precise), despre misiunea la biserica Saddleback și despre rolul de conducere în mișcarea pentru creșterea bisericii.

De asemenea, au amintit despre încercările sale de a trece dincolo de granițele țării și a folosi un sistem global de biserici pentru a revoluționa modul în care ne raportăm la ceea ce el numește „cele cinci mari probleme cu care se confruntă lumea de astăzi: sărăcia, boala, analfabetismul, golul spiritual și conducerea egocentrică”.

Pe măsură ce interviul continua, o întrebare săcâitoare părea să se tot repete: „Poate, cu adevărat, funcționa? Poate un singur om – sau o biserică, o rețea sau un popor – cu adevărat să vindece toate rănila omenirii?”

Warren nu a trecut cu vederea existența acestei întrebări și nici nu s-a sfiit să răspundă. La finalul interviului, a făcut cunoscute cele patru cuvinte care ar vrea să fie scrise pe piatra sa funerară: „Cel puțin a încercat.”

Amintiți-le membrilor grupei să lectureze capitolele din seria de istorie biblică scrisă de Ellen White. Pentru săptămâna aceasta li se recomandă capitolele 86 și 87 din *Hristos, Lumina lumii*.

Puterea supremă

IANUARIE – FEBRUARIE – MARTIE

CONEXIUNI

SALVATOARE

Ghid pentru instructori